

AZ

ÖRTORONY

És az angyalok

Ésmegtudják, hogy én vagyok Jehova"
Ezék. 35: 15

TARTALOM

JEHOVA SZOLGÁJÁNAK IGAZOLÁSA	2
Kitől vált el J?	5
A szabadító karja ma nem rövidült meg	4
A szolga nyelve	6
Üldözés nem félreállítás	8
A tügyujtók megérdemlik a fájdalomot	9
IGAZSÁGOS VILÁG A TIZPÁRANCSOLAT NÉLKÜL	10
Nem vagyunk szabadonbocsájtva az akaratos rossztevésre	12
UTAZÁS AZ ÉSZAKI TERÜLETEKEN	13
Munkabéri tapasztalatok	13
Egy londoni család, (Anglia)	14
Adelajde-ban, Dél-Ausztrália	14
Egy atheista (Isten-tagadó) tanúvá lesz (Észak-Afrika)	14
A SZELLEMEK ATYJA	15

„TI VAGYTOK AZ ÉN TANUIM, IGY SZÓL JEHOVA, HOGY ÉN ISTEN VAGYOK” ÉZSAIA 43: 12

Irta N. H. KNORR

a Watch Tower Bible and Tract Society elnöke

124 Columbia Heights — Brooklyn, N. Y. U. S. A.

„THE WATCHTOWER“ Hungarian — Made in Rumania

Kiadja: Asociația „Martorii lui Jehová” din România, Persoană Juridică

București 2 — Strada Basarabia 38.

1946 szeptember

Jehova szolgájának igazolása

„Közel van aki engem megigazít, ki perel év velem? Álljunk együtt elő: Kicsoda peresem? Közeledjen hozzám!” — Ézsai 50:8. Amerikai ford.

Jehova egy sereg félremagyarázás alatt állott mintegy hatezer éven át. De Ő ezt nem fogja megengedni örökre! Az Ő és sokat gyalázott szolgájának régen megjövendölt napja már önti hajnalsugarait a világra. Egy bizonyos jó okból megengedett eme félreértések ideje, mely az Istent tisztelők nagy próbáját jelentette, elérte véghatárát. Most azokat, akik kihívják univerzális (egyetemes) többségét és gyalázzák nevét, el kell hallgattatni és a megsemmisülésbe dönteni. Az Ő uralmi joga és hatalma a világegyetem összes teremtményei felett nem képezheti többé vitatárgyát. Nevét és minden dicsőségét, amit Ő képvisel, meg kell tisztítani minden hamis vádtól és szégyentől, mellyel gyalázó nyelvek illették Őt. Ez még azt is jelenti, hogy földöni szolgálai nemsokára nem fognak többé a világ szemében olybá tűnni fel, mint akik balgán, fanatikusan szolgálnak egy olyan istenséget, mely nem tudja őket segíteni, oltalmazni és megszabadítani. Jehova iránti állandó feddhetetlenségükért a támadások közepette, ők, mint az egyedüli igaz élő Isten felkent szolgálai, próbára tételnek. Szégyen fogja akkor befedni mindazokat, akik hamis isteneket és a vallások ragyogó vezetőit követik.

2. Látszólag a kedvező körülmények, mintha mind mellettük volnának. Miért? Azért, mert a Felséges Isten földöni kevésszámú szolgálival ellentétben egy impozáns (nagyserű) vallásos szervezet áll. Ez katolikusok, protestánsok és zsidókból álló százmillió taglétszámmal kérkedik, ez a világ kiváltságait keresi és e világ e kivételes tiszteletben tartja, sőt alkatrészének tekinti és mint az „erkölcsi törvény” megbízott óránek.

3. A világ függ a vallásos szervezettől, hogy azt a Mindenható Isten javára megőrizze. A vallást a világ szolgálatába állítja, hogy programjaiért és tevékenységéért imádkozzon és, hogy Isten áldását eszközölje ki részére. De ami Jehova azon tanuit illetik, akik nem akarnak beavatkozni e világ javaslataiba és elrendezéseibe, távol tartván magukat, mint akik teljesen az Isten királyságának szenteltettek, a világ nem talál örömet bennük. A világ csupán csak megtűri őket, csodálkozván, hogy miért is nem volt Ő

soha abban az állapotban, hogy megszabadulhasson kellemetlen jelenlétüktől. De ne legyen ez meglepő reája nézve. Jehova tanúinak vezetője mondotta egy alkalomkor: „Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlöl ti nálatoknál. Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt, ami az övé; de mivelhogy nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki titeket magamnak e világból, azért gyűlöl titeket a világ. Emlékezzetek meg ama beszédekről, amelyeket én mondtam néktek. Nem nagyobb a szolgálja az Ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd; ha az én beszédemet megtartották, a tiéteket is megtartják majd. De mindezt az én nevéért cselekszik veletek, mivelhogy nem ismerik azt, aki küldött engem.” János 15:18—21.

4. A magát igaznak képzelte vallásos szervezet fenntartja magának a világ tiszteletét, előrehaladván győzelmesen hatásos ceremóniával és magának Istennel való kapcsolatot igényel. Azt állítja, hogy Istennek elkötelezettje azonban világos a kép, melyben mint egy férfiúhoz férfihez ment asszony ábrázoltatik. E hasonlatnak megfelelően nevezi magát, a rómaikat vallás „anya-egyház”-nek. Emellett az úgynevezett „keresztények és zsidók nemzeti konferenciája” melynek szónokai végigjárták az Egyesült Államok-at egy alapra helyezve a katolikus, protestáns és zsidó papságot, azt az eszmét alkotván maguknak, hogy Jehova Isten elismeri és kapcsolatban van úgy a nem keresztény zsidókkal, mint a katolikus és protestáns rendszerekkel is. Az egyszerű zsidók közül sokan azt állítják, hogy a pápa a Vatikán-államban, aki azt állítja, hogy egy földi isten, az ő legnagyobb barátjuk. De a valóságos tényállás kibontakozik előttünk, amikor láthatjuk, hogy a vallásos katolikusok minden országban úgy beszélnek a zsidókról, mint Krisztus szilkosairól és egy antiszemita (zsidóellenes) mozgalmat vezetnek. Most minden a közép-európai róm. kat. diktátorok felretételük az útból, ezek a vallásoskodók újra kezdik tevékenységüket, hogy egy antiszemita hullámot indítsanak az egész világon, mivel ők nem vádolhatók, hogy valamilyen kapcsolatuk volna a fascizmus és nácizmus detronált (trónfosztott) fejeivel. E politikai fejedelmek megsemmisítése nem jelenti a fascizmus szellemének a megsemmisítését is. Addig, amíg a Vatikán Állam

1. Mit jelent az igazolás napja úgy Jehova, mint a többi szolgálait illetően?

2. A kedvező körülmények Jehova szolgálai részére, miért mutatnának egy ellenkező eredményre?

3. Mi a világ állásfoglalása a vallásos szervezettel szemben, de kivételesen Jehova tanúival szemben és miért?

4. Látszólag, hogy vannak Istennel kapcsolatban a vallásos szervezetek, de a valóságos álláspontjuk a róm. kat. vallásoskodóknak a zsidókkal szemben, hogyan táruul fel?

és hierárkiája létezik, a fascizmus szelleme egy folytonos veszedelmet fog jelenteni a liberális demokráciára nézve.

5. A „kereszténység” vallásos állapota tagadó bizonyíték amellelt, hogy semmi vonatkozása sincs Istennel és nem bírja Jézus Krisztus szellemét. Széttagozódva önmagában, száz meg száz felekezetre és szektára összekeveredve, különféle politikai és kereskedelmi versenyekben, ami nem vall egy olyan szervezet állapotára, melyet Isten sajátjának, mint „asszonyá”-nak tulajdoníthatna. Annak kimutatására, hogy egy ilyen testi állapot világi, az Isten szelleme által ihletett írók egyike mondja: „Mert még testiek vagytok; mert amikor irigykedés, versengés és viszály van köztetek, vajjon nem testiek vagytok-e és nem ember szerint jártok-e? Mert mikor egyik azt mondja: én Pálé vagyok; a másik meg: én Apollósé; nem testiek vagytok-e? ... Én nem szólhattam nektek atyámfiai, mint lelkieknak, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kisdedeknek.” (1 Korintus 3:3, 4, 1.) A részekre osztott „kereszténység”-re sohasem vonatkozott annak imája, akit állítása szerint mint „menyasszony” követ, mégpedig a következő ima: „Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk; hogy elhívja a világ, hogy te küldtél engem. És én azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, ő nekik (tanítványaimnak) adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egy vagyunk: Én ő bennök, és te én bennem; hogy tökéletesen eggyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szereted őket, amiként engem szerettél.” (János 17:21—23.)

6. Ahelyett, hogy eggyek lennének Krisztusban és hasonlóképpen ahelyett, hogy eggyek legyenek Istennel Krisztus által, a „kereszténység” abban az állapotban van Isten előtt, amilyen állapotban a zsidók vannak, akiket üldözött több, mint egy évezreden át. Sőt még annál is rosszabb helyzetben van, mert Krisztus követését vallja és az Ő nevével nevezi magát. Jehova Isten elvetette őt éppen úgy, mint a zsidó vallásos szervezetet is. Jehova tanúi elutasítják a „kereszténység”-gel való bármilyen kapcsolatot és az ő ellenkezéseiben, politikai és vallásos bűntényeiben, valamint vallási zavaros vitákozásaiban való részesedést. Állásfoglalva ők Jehova legnagyobb tanúja, Krisztus Jézus, valamint az összes őskori tanúk mellett, szavukat bátran emelik fel a „kereszténység” ellen. A népet arra figyelmeztetik, hogy Isten elvetette. E tanúk üzenete és a „kereszténység”-gel szembeni álláspontjuk erőteljes nyomatékossgal van tükrözötve Ézsaiás proféciájának 50-dik fejezetében, melyet most közösen megvizsgálunk a mi hallgatóságos hasznunkra.

KITŐL VALT EL Ő?

7. „Így szól az ur: Hol van anyátok elválólevele, amellyel őt elbocsátám? vagy hol van egy kölcsönadóm közül, akinek titeket eladtalak? Imé,

5. Hogyan tagadja a „kereszténység” állapota ami az egyiséget illeti, hogy neki valamilyen vonatkozása volna Istennel, és hogy bírja a Krisztus szellemét?

6. Mi akkor a jelen álláspontja a „kereszténységnek” Istennel szemben és következésképpen milyen álláspontot foglalnak el Jehova tanúi?

7. Milyen kérdésekkel fordul először Jehova a zsidó vallásos szervezethez? és mit mondanak az Ő szavai?

a ti vétkeitekért adjátok el és bűneitekért bocsátatott el anyátok! (Ézsaiás 50:1.) Jehova Isten az Ő tanúja Ézsaiás által itt először a zsidókhoz szól. Kérdést intéz hozzájuk, hogy vallásos szervezetüknek miért nincsen kapcsolata Istennel. Szervezetüket Ő egy elvált asszonyhoz hasonlítja; és a zsidók, a szervezet tagjai, mint az asszony gyermekei emlétenek. Jehova eme végzetes szavaiban mi egy proféciát hallunk, az Izrael nemzeti szervezetének idejéből, mely mint rendszer, általa teljesen kitagadva elvettetik, ámbar a zsidók, mint egyének, a szervezettől való elkülönülés által összhangba jöhetnek Istennel, hogy megszabaduljanak a szervezet sorsától.

8. Ama tény, hogy a zsidó nemzeti szervezet elvettetett Istentől, előárnyékolva volt éppen az ő édesatyjuk, Ábrahám által. Ábrahám ígéretet kapott Istentől, hogy egy magot, utódot fog nemzeni, akiben a föld összes nemzetségei meg fognak áldatni. (1 Mózés 12:1—7; 13:14—16; 15:4—6.) Sára, az ő 75 éves felesége azt hitte, hogy ő már túl öreg ahhoz, hogy szülője lehessen a megígért magnak. Azért szolgálóját, egy Hágár nevű egyiptomi leányt ajánlott Ábrahámnak terhesség szempontjából a létrehozása érdekében. Hágár megkísérelte, hogy mint feleség szolgálja Ábrahámot, de az általa szült fiu, Ismáel, a Jehova Isten által számitott mag, aki által az áldások az összes nemzetségekre fognak maradni. Tizennégy évvel később Isten egy csodája képesítette a 90 éves Sárát, hogy megszüljön Izsákot, az Isten által elismert fiut.

9. Elfogja-e ismerni Hágár és az ő fia Ismáel Izsáknak, Sára fiának Isten általi választottságát? Fogják-e szolgálni és úgy tekinteni reá, mint az Isten áldáslevezető csatornájára? E tekintetben határozatok akkor lett nyilvánvaló, amikor Izsák 4—5 éves korában az anyatejtől elválasztott. Ismáel akkor mintegy 20 éves volt és üldözni kezdte a gyermek Izsákot, ami az ő létére nézve veszélyes volt. Sára látva az Izsákot fenyegető veszedelmet, arra kérte Ábrahámot, hogy távolítsa el Hágárt, a szolgálót és fiát Ismáelt. Ábrahám, az Istentől vett utasításnak megfelelően teljesítette Sára kérését, kiüzve Hágárt és fiát Ismáelt, felfüggesztve szolgálától. Azon időtől kezdve ők Ábrahámotól függetlenül állottak és szolgálhattak tetszésük szerint, akinek akartak. (1 Mózés 16 és 21 fejezetek.)

10. Jehova Isten ihlette az Ő szolgáját, Pál apostolt e dolgok értelmének kimutatására és hogy mindezek élő proféciák voltak. Mégis némelyek előtt nagyon különösnek tűnik fel a Biblia ama kijelentése, hogy Istennek „asszonya” van. A Galáciai levél 4-ik fejezetében az apostol megmagyarázza, hogy Jehova „asszonya” egy szent szervezet, mely vele házassági viszonyban van, éppen úgy, mint Sára Ábrahámmal. Jehova „asszonya” az Ő univerzális (egyetemes) szervezete, mely a Neki szentelt mennyei teremtményekből áll. Erre az „asszony”-ra (szervezetre) gondolt Jehova az Édenkertben, amikor az ősi kígyónak, az ördögnek mondta, hogy mardosni fogja a mag sarkát, de végeredményben az „asszony magva” elfogja tapodni a kígyó fejét.” (1 Mózés 3:15.) Az „asszony”, illetve

8. 9. Ábrahámnak milyen cselekedete árnyékolta elő, hogy Isten elhagyja a zsidó nemzeti szervezetet?

10. Kit igazol Pál apostol, mint Sarában és fiában előárnyékolta?

Isten szervezete nem volt előárnyékolva a Palesztinában levő földi vallásos Jeruzsálemben. Azért beszél az apostol az Isten „asszonyá”-ról, mint „magasságos Jeruzsálem”-ről. Ez Sárában, —Ábrahám feleségében volt előárnyékolva. Azért az Isten „asszonyá”-nak magva, az ellenjelleki Izsák, azaz Jézus Krisztus, „a te magod, aki a Krisztus.” (Galácia 3:16.) Jehova Isten adoptálás (örökbefogadás) útján bizonyos más egyéneket is fel vesz az Ő „asszonya” magvának tagságába. Ezek azok, akik magukat megtagadva, követik Fejüket, Krisztus Jézust és így „testének tagjai”-vá tételnek. Következően ezekre vonatkozóan mondja az apostol: „De a magasságos Jeruzsálem szabad, ez mindnyájunknak anyja.”

11. De ami a földi Jeruzsálemet illeti, az Krisztus után 70-ben, a római seregek által megsemmisített és látható követői fiait, a római fegyverek által megöletve, rabságba hurcolva, vagy szétszórva a föld pogány nemzetei között. Ez a vallásos földi Jeruzsálem minden bizonnyal az Isten által elvetett „asszony”-t kell előárnyékolja. Ez a szolgálóban, Hágárban volt előárnyékolva; míg a zsidó nemzeti szervezet Hágár álláspontját követi. Ő azt hitte, hogy ő hozta létre az Ábrahámnak ígért magot, amelyben a föld minden nemzetségei megfoghatnak áldatni. De amiképpen Ismáel üldözte Izsákot, hasonlóképpen üldözte az akkori zsidó-szervezet-hivatalos vallási képviselői által Jézust és követőit megöletésükig, nem akarva elfogadni a vallásos kötelekeztől való felszabadítást. Akkor Isten kimutatta, hogy nem az volt az igazi eredeti szervezet az ígért mag létrehozására. Jehova elűzte őt és zsidó követőit és azóta csupán csak a „magasságos Jeruzsálem”-mel foglalkozott, valamint a maggal, mely Jézus Krisztus a fej és egyháza „az Ő teste.” (Galata 4:22—31.)

12. Ki okolható az akkori időben azért, hogy a zsidó-szervezet és gyermekei eltávolították Istentől és az ő szolgálatától? Vagy ez talán csak egy makacs önhatalmú intézkedés volt Isten részéről megfelelő igazoló okok nélkül? Adósa volt-e Ő a pogányoknak, hogy eladja a zsidókat az összes pogány nemzeteknek, hogy legyenek lenézett, megvetett és elnyomott alattvalóik. Igazságtalanságot cselekedett-e Jehova Isten a zsidókkal, megengedvén őldököltetésüket igazságtalanul milliószámra Európában a róm kat. náciista vezér és ugyancsak annak a vallásos bandának rendőrségi gánszterei (gonosztevői) által? Nem e Folyóirat, hanem Jehova Isten az Ő szolgálja Ézsaiás által felel: „... Imé a ti vétkeitekért adattatok el, és bűneitekért bocsátott el anyátok”. (Ézsaiás 50:1.) Következően a zsidók egyénileg, akik keresik Isten kegyét, visszatérhetnek az Igaz „asszony”-hoz, otthagynak az elvetett nemzeti szervezetet, követvén a magot, Krisztus Jézust, a Messiást! (Ézsaiás 51:1—3.)

13. E buzdítást az Őrtorony nem úgy értelmezi, mintha azok a zsidók, akik az életet keresik a „ke-

reszténység” vallásos szervezeteibe kellene térjenek. A „kereszténység” ugyanazt az utat követi, mint zsidó jelképi megfelelője; és nem található több szabadítás és megmentés benne, mint az elvetett Hágárban. Következően a zsidók csak keserű és számukra bőséges kiábrándulással tekintenek ma a pápára és a róm. kat. hierárkiára, mint menedékre az antiszemitizmus (zsidóüldözés) ellen. A kereszténység kitart amellett az állítása mellett, hogy szövetséges viszonyban van az Ur Istennel éppen, mint az ő-korban az Izrael a Mózes törvénye által. Ha ez így van, akkor saját állítása és igényénél fogva szövetségrontónak találhatik; és Isten szava a szövetségrontókra nézve azt mondja, hogy méltók a halálra. (Róma 1:31, 32.) Ő bűnösnek találhatik az e világgal való szellemi paráznság elkövetése miatt a politikussal és kereskedőkkel, éppen úgy, mint a Hágár-féle szervezet, melynek vallásos vezetői, amikor elvetették az Ábrahám magvát, a Messiást, kiáltották: „Nincs királyunk, hanem csak császárunk!” A „kereszténység” azon emberek által alapított, akik elestek Isten népének teokratikus szervezetétől, e világ vallásaival keveredve össze. A kereszténység még nem volt soha az Isten szervezete, még részét sem képezte soha és fiai közül sem szült egyet sem.

14. Az ő-korban, Izraelben gyakorlatban volt, hogy szülők eladták gyermekeiket hitelezőiknek, lakiknek adósok voltak; vagy a hitelezők isényt támasztottak gyermekeikre nézve, hogy szülőik őket szüleik adósságáért. (3 Mózes 25:39, 42; Királyok 4:1—7; Nehemiás 5:4, 5, 8; Jer. 31:10, 11; Máté 18:24, 25.) Mennvire igaz ez a „kereszténységre” nézve! A „kereszténység” e világ szolálatában áll és gyermekeit a világ politikai szolgálatának, kereskedelmi kizsákmánvolásának és véres militárizmusának szolgálatára ki. Miért? Azért, mert mindig Jehova Istenhez tartozott és Ő (Jehova) adósa lett a világnak érte, ezért kötelezve volt eladni őt a „kereszténység”-nek és fiait, hogy a világi hitelezőket kifizesse. Lemond-e róla Jehova az ő abszolút erkölcsi telenségéért és kivetette-e szellemi kiváltságaiból és védelméből és hagyta, totális háborúk, éhségek, földindulások, betedések, vallási hazavarak, valamint nemzetközi bonvodalmak és katasztrófák prédáciává? A „kereszténység” katolikus és protestáns gyermekeinek a fenti kérdésre Jehova válasza Ézsaiás próféta által hangzik: „Imé a ti vétkeitekért adattatok el és bűneitekért bocsátott el anyátok!” (Ézsaiás 50:1.)

A SZABADÍTÓ KARJA MA NEM RÖVIDÜLT MEG

15. A zsidók még engedelmesen ragaszkodnak a Hágár-féle szervezethez. Hasonlóképpen a „kereszténység” vallásos népei is kitartanak a papság és rendszereik mellett, hogy megmentessenek. De figyelnek-e ők Jehova Istenre? Egyáltalán nem! Azért találóak Jehova Isten következő szavai rájuk: „Miért jöttem, holott nem volt ott senki? Hívtam és nem felelt senki sem! Vagy olyan rövid már a kezem, hogy meg nem válthat? Vagy nincs ben-

11. Mit árnyékol elő Hágár és fiának eltávolítása Ábrahám által?

12. Miben igazoltatott a zsidó-szervezet és gyermekeinek elváltása) és mit kell tegyenek most az egyéni zsidók, hogy Jehova kegyét keressék?

13. Miért nem jelenti ez azt, hogy a zsidók, akik az életet keresik és Istennel kapcsolathatnak akarnak jönni, a „kereszténység” vallásos szervezetével kellene egyesülniük?

14. Hogy és miért hasonlatos a „kereszténység” az ő-kori izraelitákhoz, akik adósok voltak és eladták gyermekeiket hitelezőiknek?

15. 16. Hogy „jött” el Jehova és senkisé is jött elébe, hogy üdvözölje?

nem megszabadításra való erő? Imé én dorgálásommal kiszáraztatom a tengert, a folyókat pusztává teszem, megbűzhödnék halaik, hogy nincsen víz, és szomjúságtól meghalnak. Felöltöztetem az egeket sötétségbe, és gászruhával fődöm be azokat.' (Ézsaiás 50:2, 3.)

16. Amikor Jehova Isten azt mondja önmagáról, hogy „eljött” ez nem személyes, látható eljövetelet jelent, hanem az Ő szolgálai és megbízott tanúi által való eljövetelet. Kr. u. 1914-ben, az Ő Fia, Krisztus Jézus, eljött, hogy felállítsa királyságát és uralkodjon hatalommal ellenségei között, valamint, hogy összezúzza a nemzeteket, mint a fazekas a cserépedényt. 1918-ban Jehova Isten elküldötte ezt az uralkodó Királyt templomába, hogy megítélje „Isten házát” és, hogy a föld minden népeit maga elé gyűjtse, hogy megpecsételje sorsukat az Armageddoni viadalban. Különösen 1918-tól, Jehova a „magasságos Jeruzsálem”-et, az a s s z o n y magvának maradékát kiküldötte a királyság üzenetével. Ily módon Jehova az Ő jóváhagyott szolgálai útján a „kereszténység”-hez és a zsidókhoz jött. (Jelenések 12:1—13:17.) De a „kereszténység” hivatalos politikai, kereskedelmi és vallásos elemei közül senkisémet lépett elő, üdvözölni az Ő képviselőit, s hogy elfogadták volna Jehovát, mint Istent. Amiképpen Krisztus mondotta tanítványainak: „A ki titeket befogad, engem fogad be; és a ki engem befogad, azt fogadja be, a ki engem küldött.” (Máté 10:40.)

17. Hasonlóképpen látogatta meg Jehova a „kereszténység”-et tanú által, akik felhívták a nép figyelmét, hogy fogadják el Jehova teokratikus kormányát és meneküljenek az Ő haragja napjának armageddoni viadala elől. A „kereszténység” hivatalos elemei újra elfordultak Jehovától, nem felelve ama felhívására, hogy alljanak az Ő felkent Királya oldalára. A „kereszténység” és a zsidóság ahelyett, hogy felhívták volna az üdvös üzenetre, inkább bedugták füleiket és eltávolodtak, tekintve az Egyesült Nemzetek Sz. Franciscói tárgyalásaira és proponált nemzetközi szervezetére, sőt még a pápára és hierárkiájára is. Miért teszik ezt a vezetők és a világi vallásoskodók, hiszen ők vallják, hogy hisznek a Mindenható Istenben és az Ő ígéjében? Azért teszik, mert hiszik, hogy Ő jön, mint Szabadító? Az Ő karjának ereje megrövidült-e hosszú évszázadok folyamán? Meggyengült és képtelenné lett annyira, hogy ne tudná megszabadítani és felemelni a népet a politika, kereskedelem és vallás mocsarából, melyben elsüllyedtek megsemmisítésükre? Nem; nem azért. Hanem, mert a „kereszténység” és nemzetei eladták magukat törvénytelen cselekvésre, nincsen Isten iránti szeretetük és nem is hisznek Benne.

18. Azon üzenet által, melyet tanúival szétküld, Jehova emlékezteti a „kereszténység” népeit, hogy Ő kijelentette hatalmát, mellyel eltávolíthatja a nehézségeket és biztonságba viheti azokat, akik Benne bíznak. Vegyünk figyelembe azon esetet, amikor Egyiptom harci szekerei és lovasai üldözték a menekülő izraelitákat, gondolva, hogy a menekülők a

Veres-tenger meredek partjánál csapdába szorulnak. Isten, kinek neve Jehova, megdorgálta ott keményen a tengert. Az Ő megváltott népe, hogy által mehessen rajta, elválasztá a vizeket s biztonsággal vezette át őket Mózes által. De Egyiptom szekereit és lovasait a tenger mélyébe vesztette. Vegyünk egy más esetet is negyven évvel később. Ez esetben a megáradt Jordán folyója megakadályozta az Ő választott népének az ígért földre való bemenegetelt. Ott, az örökkön-örökké élő Jehova Isten megállította a lefelé sebesen rohanó vizeket. A folyó medre olyanná lett, mint a pusztá előttük, amíg a hatszázezer fegyveres férfiú, asszonyaik és gyermekeik, valamint egy nagy sereg gyűlevész idegen keresztül ment rajta a Kanaáni oldalra. (2 Mózes 12:37, 38.) A folyó medrében szárazon maradt halak szomjan pusztultak el.

19. Ezek az esetek nemcsak annak kimutatására szolgálnak, hogy semmilyen földi hatalom sem tud ellentállani választott népének megmentésére irányuló hatalmának, hanem, hogy Neki ellenőrző hatalma van azokon az erőkön is, melyek magasabbak az embernél és a földnél. Neki hatalma van az egeken, illetve az emberfeletti és Sátán vezetése alatt levő démonseregen is. Ezek az egész emberiségre hajoltak mintegy mennyei törvénytelen erő, hogy a föld lakosait törvénytelenre bírják, jajt és nyomoruságot okozva nekik, hogy Istent okozzák azért és elvonják az embereket Jehova Istentől vallási tévedésekbe és nehézségekbe. (Jób 1. és 2. fejezet. Jelenések 12:12.) Egy bibliai jelentésből világosan kitűnik, hogy volt eset, amikor Jehova a démoni egeket zsákba öltöztetve gyászba borította. Ez az eset a Noé idejébeni vízőzönkor történt, amikor Jehova teljesen elpusztította az akkori világos véget vetett a démonok által befolyásolt erőszaknak a földön. Mára szintén nagy erőszak és kétségbeesés uralkodik, a nemzetek nagy zavarban vannak és az emberek elhalnak a félelem miatt. Krisztus Jézus bizonyosságot tett, hogy ez ama ténynek tulajdonítható, hogy az „egek erősségei megrendültek”. (Lukács 21:25, 26.) A Szentírás feltárja, hogy 1914-ben, Isten királyságának megszületésekor „a mennyben háború tört ki”, melynek eredményeképp Sátán és démoni angyalaira nagy nyomoruság szakadt. Ők ledobattak a magasságból a mi földünk közelébe.

20. Jehova az ő Armageddoni csatájában igazolni fogja Mindenható hatalmát, a démoni egeket a halál és megsemmisülés gyászos zsákjával borítva be. E törvénytelen egek először azért fognak gyászolni, mert láthatják az általuk felépített és ellenőrzött földi szervezetet Isten tüze által eljese megemészteni. Azután pedig az őket fenyegető pusztulás miatt fognak gyászolni látva, hogy megfognak semmisülni. (2 Péter 3:7—12; Jel. 20:11; 21:1.) E látható tények nem szolgálnak elég okot az embereknek arra, hogy e háború utáni korszakban eltávolodjanak a világi intézményektől és vezetőktől és folyamodjanak Jehova Isten Mindenható karjához megváltásáért és szabadulásért? Habár az ör-

19. Milyen két esetről tudunk, amikor Jehova gyászbaborította az egeket és zsákba öltöztette?

20. Végezetre, hogy fogja Jehova az egeket gyászba és zsákba öltöztetni s következőleg mit tesznek azok, akik most keresik az igazságot?

17. Hogyan kiallott Jehova és senkisémet felölt? És ez azért van, mert karja megrövidült és nem tud szabadítani?

18. Milyen esetekkel szemben nyilvánítja ki Jehova a hatalmát, hogy különböző nehézségek között biztonságba vigye őket?

dög világa látszólag hatalommal van felépítve, de mégis Jehova mindenekfelett való hatalma nem lett megrövidítve. Csak azok, akik nem hisznek Jehova Istenben, fognak még félelemmel tekinteni az Isten által elvetett vallás-szervezetre és fognak függni e világtól, amelyhez tartoznak is. A becsületesek elfognak fordulni a „kereszténység”-től, elfogadva jóakarattal Jehovát, a Ki jön a Krisztus Jézus alatti királysága által. Ők örvideni fognak a királyság-üzenet hívásának, melvet tanui által a föld összes nemzeteihez intéz. Ők felelni fognak Jehova kiáltására, magukat Krisztus által a királyság szolgálatára szentelvén. Ezek mindannyian tapasztalni fogják Jehova szabadító karjának hatalmát Armageddonban.

A SZOLGA NYELVE

21. Miután Jehova beszélt Ézsaiás 50:1—3-ban, elítélve a világi szervezetet és miután bizonyosságot tett „saját megváltó és szabadító” hatalmáról, következőleg azután szolgálja beszél a bibliai feljegyzésben. Ez a beszélő világos ellentétben van a Jehova kiáltására nem hallgató és királyságát üdvözölni nem akaró „kereszténység”-gel. Ez a szolga nem egy személyt jelent, mégha elsősorban Krisztus Jézus, Jehova legfőbb szolgájáról is volna szó, akit Jehova választott és akiben az Ő lelke gyönyörködik. Krisztus Jézus Feje egy szolga-testületnek, mely végezetül a maga teljében 144.000-et számlál. (Ézsaiás 42:1; Jelen. 7:4—8; 14:1—3.) Ez az egész szolga-testület ugyanazt a Jehova Istent szolgálja, akit szolgál a „testület” Feje is. Sátán világának végén Krisztus Jézus, Jehova választott szolgája a templomhoz jön megítélni Isten e szolgálait. A földön hűségeseznek talált maradékot, Krisztus Jézus az Ő főnöksége alatti „hű és bölcs szolgának” nevezi. (Máté 24:45—47.) Ő minden „javait”, azaz királyságának érdekeit a földön e szolga-osztály gondjaira bízza. Azért Ő parancsol a „hű és bölcs szolga” osztálynak, mondván: „És az Isten országának ez az evangélioma hirdettetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népeknek.” (Máté 24:14; 45—47.) Következőleg ők Jehova tanui, mert bizonyosságot tesznek a királyságról, amelyért az Ő Fia őket Istenhez imádkozni tanította, mondván: „Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltesse meg a te neved; jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratom, mint a mennyben, úgy a földön is.” (Máté 6:9—10.)

22. A „kereszténység” és a zsidóság vallási vezetői nyelvükkel kritizálták e tanuknak „házzólházzra és nyilvánosan” való prédikálását, tagadva, hogy ezek Jehova tanui volnának. Gúnyolódva kérdeik: Honnan kapták a nevet ezek, akik magukat „Jehova tanui”-nak nevezik, mint törvényes tanui az Ur Istennek, hogy a nép őket kell hallgassa a mi papjaink helyett? Ezek ez alatt azt értik, hogy ezek a tanuk nevüket és vele kapcsolatos küldetésüket nem a vallásos papoktól kapják. Ők tisztában vannak ezzel! Ezek a papok nem tanui Jehovának, hanem gúnyolói az Ő nevének; ílymódon, hogy tudnak ők valakit kinevezni (felszentelni), hogy Je-

hova tanuja legyen? Jehova elvetette az ő vallásos szervezetüket. Ő nem gyakorol semmi tekintetben felszentelést, vagy hivatalbalehelyezést általa. Nem használja fel az Ő tanui részére kiképző és nevelőiskola gyanánt. Az Ő tanuinak Ő maga a tanítója, azért mondja: „Ti vagytok az én tanuim, így szól az Ur; és szolgám, akit elválasztottam; hogy megtudjátok és higgyetek nékem és megértsetek, hogy én vagyok... és ti vagytok az én tanuim, így szól az Ur, hogy én Isten vagyok.” (Ézsaiás 43:10—12.) Jehova túlhalad a papság által nyergelt vallásos fejlődelmeken és ezt a szolgatestületet saját maga nevezi tanuinak. Megtanítja őket arra, hogy mit mondanak, azaz hatalmat adva nekik a beszéd kifejezésére.

23. Így rendeli Őket Jehova Krisztus Jézus által. Jézus mikor a földön volt, nem volt a vallásos intézetek vagy vezetők által rendelve. Mégis az volt mondva felőle az akkori vallásvezetők hívei által: „Soha ember úgy nem szólott, mint ez az ember.” (János 7:46.) És mikor Jézus a vallásvezetők által irányított templomban tanított, „a zsidók csodálkoztak, mondván: Miféleképpen tudja ez az írásokat, holott nem tanulta?” (János 7:15.) Ez megmagyarázza a titkot, mely által a szolga-osztály az ő Feje Krisztus Jézus által mondhatja jelenben: „Az Ur Isten bölcs nyelvet adott nékem [a tanítványok nyelvét, hogy tudjam erősíteni a megfáradt beszéddel, fölserkenti minden reggel, fölserkenti fületem, hogy hallgassak, miként a tanítványok.” (Ézsaiás 50:4.) A tény, hogy valaki képes legyen értelmesen beszélni az Isten dolgairól, nem a világi képzettségtől függ. Jehova Isten, aki a megteremtett Ádámmal beszélt az Édenben, Ő a nyelv teremtője és adhat az Ő szolgálainak „nyelvet”, vagy képességet, hogy üzenetét beszéljék.

24. A szolgaosztályból valók a beszélőképesség tekintetében elmaradottaknak érezhetik magukat, gondolva, hogy hiányzik nekik a beszéd ajándéka, mert nem bírnak kellő világi képzettséggel. De hiszen ezeknek eszükbe Jehovának Mózeshez intézett mondanása, akit prófétájává választott. Az Ur Isten az Ő angyala a Hóreb-hegy közelében megjelent Mózesnek a csipkebokorban, miután ez a férfi elhagyta Faraó palotájának magas kiképző intézményét, ahol negyven évig tartózkodott. „És monda Mózes az Urnak: Kérlek Uram, nem vagyok én ékesenszólo sem tegnapról, sem tegnapelőttől fogva, sem azóta, hogy szólottál a te szolgáladdal; mert én nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok. Az Ur pedig monda neki: Ki adott száját az embernek? Nemde én, az Ur? Most hát eredj és én leszek a te száddal, és megtanítalak téged arra, amit beszélned kell. Ő pedig monda: Kérlek Uram, csak küldd, akit küldeni akarsz. És felgerjede az Ur haragja Mózes ellen és monda: Nemde atyádfia néked a Lévi nemzetségből való Áron? Tudom, hogy ő ékesen szólo és imé ő ki is jó elődbe, s mihelyt meglát, örvendezni fog az ő szívében. Beszélj azért vele, és add szájába a beszédeket, és én leszek a te száddal és az ő szájával és megtanítalak titeket arra, amit cse-

21. Ki az a szolga, aki Ézsaiás 50-ban beszélt és mi küldetés és felelőssége jelenben ennek a szolgának?

22. Mit mutat a papságnak Jehova tanuival való vitája, ami az ő rendelkezését illeti? És, hogyan vannak ők rendelve és felszentelve?

23. Milyen megjegyzés tételét Jézus nyelvére vonatkozólag, amikor még a földön volt? És a beszédre való milyen biztatás és milyen dolgokra nézve függ Istentől?

24. Azok, akik visszahúzódnak a beszédet illetőleg világi felkészülés hiánya miatt, miről kell megemlékezniük és hogy eseltekett Isten velet?

lekedjete. És ő beszél majd helyetted a néphez és ő lesz néked száj gyanánt, te pedig leszesz neki Isten gyanánt." (2 Mózes 4:10—16.)

25. Sátán világa az ősi Egyiptom által volt előárnyékolva és ennek végén elküldi a Nagyobb Mózeszt, Krisztus Jézust, az Ő üzenetét kihirdetni. Ő azért küldi, hogy az Ő Jehova nevét feltárja felszentelt népe előtt és, hogy kijelentse haragját az ellenjelképi faraó, Sátán, az Ördög szervezete ellen. Mivel Jézus Krisztus láthatatlanul van a templomban és nem közvevelel modon beszél a földi teremtményekkel, azért Jehova Isten Krisztus Jézus testvereinek maradékat adta neki, hogy helyette a földön az isteni üzenetet beszéljek. Ő a nép előtt mint az Ő szónokai az Ő szája gyanánt szerepelnek. Jehova Isten az Ő szolgáló-osztályának szájával van, azaz úgy a Fejnek, Jézus Krisztusnak, mint a szolgáló-osztály még földön lévő maradékanak szájával. A beszédet, melyet Jehova az Ő nagyobb Mózesének (Jézus Krisztusnak) ad, Ő a Biblia igazságainak feltárása által átadja a maradéknak. Amikeppen Ő mondja Istennek: „Mert ama beszédeket, amelyeket nékem adtal, ő nekik adtam; és ok betogadtak, és igazan megismertek, hogy én teled jöttem ki, és elhitték, hogy te küldtel engem. (János 17:8.)

26. Következésképp Jehova tanunak maradéka bizalomtelten megy előre nem a világi bölcsesség útján tanult nyelvvél, sem nem tanítva az elvetett vallási szervezetek hagyományos tanaira, hanem Krisztus tanítványainak nyelve szerint, Istentől tanítva. Erre vonatkozólag Jézus bizonyosságot tett, mondván: „mert meg van írva a profétáknál: És mindnyajjan Istentől tanítottak lesznek. Valaki azért az Atyától hallott és tanult, énhozzam jő.” (János 6:45.) Jehova az Atya és Ő mondja szeretett „asszonyá”-nak, azaz szervezetének, Sionnak: „Es minden fiad az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz fiad békessége.” (Ézsaiás 54:13.) Jézus e szövegek idézése által jelentette ki követőinek: akik a „magasságos Jeruzsálem” fiai, ezt az ígéretet. Ok sohasem taníthatnak Jehovától Krisztus Jézus által, ha nem fordulnak el az emberek vallásos hagyományaitól, s hogy azután tanulják Isten ígét, a Bibliát, értékelve az abból feltárt tanításokat. Azért mondja a szolgáló-osztály: „Nyelved a te beszédedről énekel, mert minden parancsolatod igaz. (Zsoltár 119:172.)

27. Jehova az Ő szolgáló-osztályának bölcs nyelvet, azaz a kifejező képesség hatalmat adta, mégpedig azon jó célból, hogy felhasználja a Róla, mint Teremtőtől való bizonyágtételre. Figyeld meg, hogy tanítja az Ige a nyelv használatát: „Van olyan, aki beszél hasonlókat a törzsüráshoz; de a bölcsnek nyelve orvosság. Az igazmondó ajak megáll mindörökké; a hazugságnak pedig nyelve egy szempillantásig.” (Példabeszédek 12:17—18.) „A bölcsnek nyelve beszél jó tudományt: a tudatlanok száján pedig bolondság buzog ki. A nyelv szelidsége életnek fája; az abban való hamisság pedig az életnek gyötrelme.” (Példabeszédek 15:2, 4.) „Bölcsességet beszél az igaznak szája, és a nyelve ítéletet szól.” (Zsoltár 37:30.) Áldott a szolgáló-osztály és igaz a róla

szóló mondás: „Az embernél vannak az elme gondolatai; de az Úrnál van a nyelv telelete.” Istennek e szolgáló szívvél hisznek az Ő ígében, és azután szájai, nyelvükkel tesznek bizonyosságot nevére és az Ő királyságáról üdvösségükre. (Róma 10:10.)

28. A nu szolgáló kell használnak nyelvüket, azaz kifejezőképességüket hűséges, egészséges és értelmes módon, anogy azt Fejük, Krisztus Jézus is tette földomete alkalmával. Azoknak, akik megundorodtak a bun és a világ szolgálóitól, monddta: „Jöjjetek énhozzam mindnyajjan, akik meglatardatok és megterhelteketek, és én megnyugoszuak uteket. Vegyetek tol magatokra az en ígát, és tanujatok meg tolem, hogy én szelid és alazatos szívu vagyok; és nyugalmat talátok a ti lelkeiteknek. Mert az én ígám gyonyörúséges és az én terhem könnyú. (Maté 11:28—30.) Mennyire tárdadtak a becsuetes szívuék a vallások képmutatása és terhe miatt és meglatardva Sátán szolgálóitól! Összes költséges kiadásai a vallásokra, papságra, hagyományaira és gyasz-szertartásaira nem hozott beket és nyugalmat a vallások, sem a népnek. Most itt van az alkalmas idő a szolgáló-osztály részere, hogy használja bölcs nyelvet, segítve és támogatva azokat, szolvan az ígét nekik alkalmas időben. Amivel azt tenniök kell, az nem mas, mint az Isten feltárt „ígeje”, a Biblia. Mivel erre nevé szinten oktatást nyertek Jenovától az Ő ígében, azért tudják, hogyan kell e munkát vezetni, nekik, mint Jehova tanunak osztályoknak és össznangatosoknak kell lenniök. Ok a királyság evangéliumát kell hirdessek, mert csak a királyság által nyernet a nép nyugalmat és örök béket.

29. Hogy a szolgáló-osztály képes legyen e munka feltárására, a különböző leteletelek elégtételére, valamint szembenézni a felmerülő kihívó állapotokkal, Jehova Istentől naponta van szüksége tanításokra. Szükségüknek megtelelelen, Jenova oktatást nyújt nekik hűségesen. Nekik adta a „hit haurását” és ok hit által engedelmeskednek az Ő ígének. (Galácia 3:2.) Ok örömmel veszik az ő tuteikhez ható ígét. Ő tevékenységre ébreszti oket, megsztelve naponkénti szolgálóitával. Istentől való rendeltségüket az Ő ígében hallják. A vallásos papság vitatja ezt a rendeltséget, azt állítva, hogy nuncsenek kielégítő módon tanítva az evangélium szolgálóitának munkájára, de Jehova szolgáló így szól: „... Fölserkenti minden reggel, fölserkenti fületem, hogy hallgassak, miként a tanítványok.” (Ézsaiás 50:4.) Füleiket szabályosan tartva az Ő ígének meghallására növekednek a tudásban.

30. Jehova megparancsolja szolgálóinak, hogy szóljanak az általa elvetett világi vallásos szervezethez: „Menj, és mond ezt a népnek: Hallván halljátok és ne értsetek, s látván lássatok és ne ismerjete; Kövéritsd meg e nép szívet, és füleit dugd be, és szemeit kend be: ne lásson szemeivel, ne halljon füleivel, ne értsen szívével, hogy meg ne térjen és meg ne gyógyuljon.” (Ézsaiás 6:9, 10; János 12:37—41.) A vallásos szervezet messze van a meggyógyulástól és Isten ígeje nem ébreszti fel a „ké-

25. Mi ellenjelképe az Istennek Mózes és testvérével való cselekvési módszerének?

26. A maradék nyelve milyen módon bölcs és megtanított?

27. Miért adatott nekik ez a bölcs nyelv? és mit mond a Biblia, ami a hasonló nyelveket illeti?

28. A maradék kibez kell beszéljen bölcs nyelvvel és milyen szavakkal?

29. Hogy serkenti fel Jehova füleiket, milyen gyakran és miért? 30. Mit parancsol nekik Jehova a világi vallási szervezetre vonatkozólag? és, hogy különböznek Jehova tanui attól a szervezettől, ami az engedelmisséget illeti?

reszténység" fülét az engedelmes hithallásra. Jehova tanúi nem hasonlítanak e vallásoskodókhoz. Örömük telik Isten ígéjének hallásában, még ha az felelősséggel is jár. Ők hívást intéznek az összes hallgatókhoz, hogy felejtsetek el a világot és annak vallásait és sorakozzanak fel Jehova Teokráciájába, mely nem tartozik e világhoz. Felszólítja őket, hogy a hallott ígét hirdessék másoknak is. Parancsolja: „Legyetek megtartói az ígének és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.” (Jakab 1:22.)

ÜLDÖZÉS NEM FELREALLÁS

31. A „kereszténység” vallásoskodói felláznak Isten ígéjének követelményei ellen, elfordulva tanácsától. Jehova szolgálai, ahogy az Ezsaiás próféciájában is kifejezésre van juttatva, nem a vallásoskodókat, hanem az ő Fejüket, Vezetőjüket utánozzák, a Kire különös vonatkozással volt megjövendölve: „Az Ur Isten megnyitotta fületem, és én nem voltam engedetlen, hátra nem fordultam. Hátamat odaadám a verőknek, és arcamat a szaggatóknak, képmem nem fődöztem be a gyalázás és köpködés előtt.” (Ezsaiás 50:5, 6.) Jézus tudta, hogy számára az ige igazságának prédikálása, melyet Ő az Atyjától hallott, a vallásos papság és megvakított áldozataik részéről üldöztetést és rossz bánásmódot fog eredményezni. Mindezek dacára is Jézus nem hűzódott vissza az ily tapasztalatoktól és nem lázadt fel Atyja akaratának cselekvése ellen, hanem kimutatta a vallás hamisságát. Ő tudta, hogy az üldözések, melyek Jehováért és az igazságról való bizonyágtételért Reá következtek, az ördögtől származtak, melyek megengedettek az Ő, Isten előtt való feddhetetlenségének kipróbálására, valamint engedelmisségének bebizonyítására Isten univerzális (egyetemes) uralmával szemben. Ő tudta, hogy az Isten szolgálatában való kitartás és haladás, valamint a halálig tartó ellenkezések és üldözések hűséges elviselése által abban a kiváltságban fog részesülni, hogy igazolhatja Jehova nevét és egyetemes uralmát. Azért Jézus nem lázadt fel Jehova egyetemes uralma ellen, hanem Jehova nevének tiszteletéért engedelmes volt, így imátkozván: „Nem az én akaratom, hanem a tied legyen meg.”

32. A leköpködés egy egyén részére lealacsonyító volt, ami szégyent jelentett az egyén részére. (4 Mózes 12:14; 5 Mózes 23:9.) Mikor Isten rendelt ideje elérkezett, hogy az Ő Fia meghaljon, Jézus minden tiltakozás nélkül engedelmeskedett e szégyenteljes bánásmódnak, megostoroztatván, megverettetvén és fején töviskoronát hordva, mielőtt a Kálvárián fára szegeztetett volna. (Máté 26:67, 68; 27:27—31; Márk 10:33, 34; 14:65; 15:15—20; Lukács 18:32, 33; János 19:1—5.) Mindezeket a megaláztatásokat Jézus hűségesen viselte el az ő fennebbvalója Jehova Isten iránt. Ez nem az emberiség érdekében váltságáldozat hozataláért történt, hanem annak beigazolására, hogy Sátán hazug és Jehova igaz s így igazolva legyen Atyja neve az egész világegyetem előtt. Az emberiség megváltása

az Ő halála és feltámadása által teljesült. Jézusnak a vallásoskodók által való üldözése nem képviseli egyáltalán Jehova állásfoglalását Vele szemben és nem jelenti, hogy Jézus megcsalattatva, elhagyatott volna Istentől. Jehova ennek bebizonyítására az Ő választott hű szolgáját, Jézus Krisztust a legmagasabb egekig emelte, szellemi halhatatlan életet adva neki. E tény által, mely angyalok és emberek előtt bebizonyítást nyert, Jehova igazolta Legfőbb Szolgáját. Minden rosszakaratu hamis vádtól megtisztította, melyek ellen felhozattak Sátán világa által.

33. A „hű és bölcs szolgáló”-osztály a földön máma tudja, hogy Isten ígéjének teljesítése részére a világ és a vallásoskodók kezétől hasonló elbánás elviselésével jár. Jézus közölte velök, hogy az úgy lesz. (Máté 20:24, 25.) Ők sem mentesülnek a hasonló rossz bánásmódtól. Hozzá hasonlóan Ők is meg kell őrizniük feddhetetlenségüket Isten iránt heves megpróbáltatások között, hogy részesüljenek Krisztussal Jehovának, mint a világegyetem uralkodójának igazolásában, „Kinek akaratát jó mindig engedelmesen követni, még a legnagyobb szenvedések és gyaláztatások árán is. Mindamelllett, hogy tudják, hogy az Ő ideje iránti engedelmisség gyaláztatot, szégyent, ellenkezéseket, erőszakos bánásmódot fog eredményezni az összes szekták és vallásos kultuszok részéről, azért Jehova tanúi nem lázadtak fel, hogy magukat a kötelesség és felelősségtől hogy mentesítsék. Ők előre meneteltek, hirdetve az isteni üzenetet „nyilvánosan és házaként.” Az egész „kereszténység” tudja, hogy Jehova e kitartó tanúi gyaláztatot, veréseket, lincseléseket, rossz bánásmódot, vagyonaik elrablását, börtönt, gyűjtőtáborokat, lefejeztetéseket, agyonlövetést és más erőszakos halált szenvedtek.

34. Erzik Ők, hogy ennyi nekik elég? Nem. Jehova tanúi evannak határozva, hogy tovább mennek. Ők mennek előre a föld végső határáig. Miért? Mert ez az engedelmisség és hűség útja, ha kell, mindhalálig. Ők tudják, hogy a Legfelségesebb, akit Ők odaadással szolgálnak, mindig meg fogja oltalmazni őket ezen az úton. A tény, hogy Jehova nem igazolta őket a világelőtti vitákban azért nem szomorodnak el, sem nem gyengülnek meg. Mert előttük még egy útszakasz áll, melyet meg kell futniok, mielőtt az Armageddoni viadalban Jehova győzelme által igazoltatnának, ami nem bántóalanítja el, sem nem gyengíti meg kezeiket a szolgálatban. Mert Ők úgy szólnak, mint ahogy Kapitányuk és példaképük Krisztus Jézus mondotta: „És az Ur Isten megsegít engemet, azért nem szégyenülök meg, azért olyanná tettem képmem, mint a kova, és tudtam, hogy szégyent nem vallok.” Ők nem szégyenültek meg az egész világon reájuk szakadó szenvedések és gyalázkodás miatt. Ők tudják, hogy sok ily dologok, sőt még nehezebbek is várják őket a háború utáni időszakban, amikor a „pusztító utálatosság” fenevadja felemelkedik a mélységből, uralni a földet, lebecsülve Jehovának és Fiának Krisztus Jézusnak Teokratikus kormányát. De azt is tudják, hogy a

31. Mikor nyitotta fel Jehova Jézus fülét az engedelmisségre, milyen átat követett Jézus az üldözések dacára és miért?

32. a) Hogyan teljesedett Ezsaiás próféciája Jézus üldöztetését illetőleg? és hogyan viselte el? b) Azután, hogy igazolta Jehova Isten az Ő Főszolgáját?

33. Miért nem lázadt fel a „hű és bölcs szolgáló”-osztály, ami az Isten ígéjének beteljesítését bizonyítja? és milyen tényeket igazol ez?

34. Miért nem lettek Ők megszegyenülve az eddigi szenvedéseikért? és miért vannak Ők elhatározva, hogy előremeneteljenek büszséggel?

Mindenható Isten segítette őket a múltban és jelenig is és nem fogja elhagyni őket a szenvedések tetőfokán sem. Egyedüli vágyuk és céljuk, hogy szilárdan kitarítsanak feddhetetlenségükben, Iránta eleget téve a nekik szóló rendelkezéseinek, hogy tanui legyenek, hogy ilyképpen részük legyen az Ő nevének igazolásában.

35. Ezen okból ők nem lázadnak fel a további megsokasodott szolgálat ellen, ami reájuk helyeztetett, hogy segítsék és támogassák a jóakarátú embereket az Ő életadó igéjével a háborúutáni következő években. Ok nem állnak félre szolgálatuk kifejtése előtt. Ok egy megnövekedett kiváltságnak tekintik, még ha saját költségüket, fáradságukat és szenvedésüket is jelenti. „Előre tekintve hitünk szerzőjére és bevezetőjére Jézusra” erősek, mert látják, hogy Ő is átélte ilyen dolgokat, még pedig a legmagasabb fokon. Es így amennyiben ők „meggondolják, hogy ő ily ellene való támadást szenvedett el a bünösöktől”, meg vannak védve a csüggedéstől, eleséstől és az elmébeni megfáradástól. (Zsidók 12:2, 3.) Csodálatbaejtő reájuk nézve, hogy Ő, dacára az ellene irányuló ellenkezéseknek, üldözéseknek és a legirtózatossabb halálnak, ama Reá, Vezetőjükre várt a vallásos Jeruzsálem erődítményében, mégis „mikor az idő elérkezett, hogy Ő felvitesse, eltökélte magát, hogy Jeruzsálembe megy.” (Lukács 9:51.) Hasonlóképpen ma Jehova tanui felemelt sziklakemény homlokkal néznek szembe az ellenkezők haderejével és előretörnek a bizonyosságtevés munkájával. Tudják, hogy az eredmény dicsőséges lesz és nem pedig zavaros vagy szegyetlenes. Rendületlenül álva vallási és politikai ellenségeik égő tekintetét, ők bátran tovább hirdetik Isten igéjét minden félelem és megalkuvás nélkül. Nem vesztik el bátorságukat az ellenség sokasága előtt. Ha ellenkezőleg lenne, akkor Jehova azt művelné, hogy az ő arcuk piruljon az ellenség előtt, mert az embertől való félelem tört vet. (Jeremiás 1:8, 17; Péld. 29:25.)

36. A mi olvasóinknak nem kell azt mondani, hogy a vallásos családok és világi barátai elbirálják Jehova tanuit mindenfajta vádakkal a szószékről és a rendelkezésükre álló sajtó és a rádió útján. De a szolgákat csak az mozgatja meg, amit Jehova gondol felőlük. Tudatában annak, hogy Ő, mint menyonyei igazolójuk, mellettük van, kihívják az egyesült ellenséget: mondván: „Közel van, aki engem megigazít, ki perel én velem? Álljunk együtt elő! Kicsoda a peresem? közeledjen hozzám! Imé, az Ur Isten megsegít engem, kicsoda kárhozhatna engem? Imé mindnyájan, mint a ruha megavulnak, moly emészti meg őket!” (Ézsaiás 50:8, 9.) Igazolójuk velük lévén, őket támogatva, ők készek az univerzális felsőség vitás kérdésében előremenni Jehova oldalán, tekintet nélkül arra, ha az egész világ ellenkező oldalon is van, mint hatalmas és erőszakos ellenségük. Jehova, aki mellettünk van, hatalmasabb mindazoknál, akik ellenünk vannak.

37. A büszke vallásos ruhák, melyek ékesítik a pápákat, kardinálisokat, bíborosokat, érsekeket,

püspököket, lovagokat és papokat, nem fogják meghatározni, hogy ki van jobbfelől és hogy ki fogja átélni a vitakérdés következő felszámolását. Az igazság Istenének és az igazságnak szolgálata az a tény, ami meghatározza, hogy ki van a jobboldalon. A keserű vitás-ügy Armageddonbani felszámolásakor Jehova harcolni fog, bebizonyítva ama tényt. Ecsatában az Ő hűséges szolgáltnak kritikusai, és gazdagon felékesített üldözői el lesznek távolítva, mint valami rongyos elavult ruhák. Összemérve Jehova erejével, ők olyan gyengék lesznek, hogy a moly is megemésztheti őket. De Jehova szolgálói, akik látszólag gyengék, az ő ténykedésükben igazolva lesznek dicsőségesen és örökreszólóan.

A TÜZGYUJTÓK MEGÉRDEMLIK A FAJDALMAT

38. Kr. után 1918-tól Jehova az Ő „hü és bölcs szolgája” által beszélt. A vita köztük és a „kereszténység” között növekedik. A nemzetek ítélete folyamatosan van és a „juhok”-nak a „kecskék”-től való elválasztása előrehaladt. A népek részére a döntés szükségessége kötelező. Az Ő „szolgája”-nak szervezete által Jehova jótanácsa és ünnepélyes figyelmeztetése így hangzik a bizonytalan néphez: „Ki féli közületek az Urat? és ki halgat az Ő szolgáinak szavára? Ő, aki sötétségben jár és nincs ténnyessége néki, bizzék az Ur nevében, és támaszkodják Istenhez! Imé ti mind, akik tüzet gyújtotok, felővezvén magatokat tüzes nyilakkal, vettesetek tüzeteknek langjába és a tüzes nyilakba, amelyeket meggyújtottatok! Kezemből jö ez terátok; tájdonomban fogtok teküdni!

39. A földet és a népeket borító sűrű sötétség ez idején a „kecskék” is másoknál, és nem Jehovánál keresik a világosságot. Ok a gyűlölet és üldözés tüzeit gyújtják Jehova tanui ellen és égő nyilakat dobznak reájuk, oly nyilakat, melyeket csak a Jehovában vetett hit tudja eloltani. Ok most építik fel egy világszervezet béke és biztonság nagy tüzet, hogy e világ vezető világosságaként szerepeljen. Ezen a fénykéven kívül még sok más fáklja és szikra lövel ki, melyeket a politikai, vallási és szociális vezetők szikráztatnak a sötétségben levő emberek szeméi előtt. Ezek megtévesztő tüzfények! A nácik és a fascisták, akik egy világforradalom tüzeit gyújtották meg és akik az egész emberiséget egy vallásos politikai parancsuralom ezeréves rabságába akarták dönteni, kezdenek keserűen kiabrándulni; és az alacsony nép által szított lákljai és tüzzsikráik, mint a fűhrer, duce és gaudillo, már nem világítanak olyan büszkén és fokozatosan kialvasra vannak ítélve. A politika és a vallás áldozatai más emberi tüzek fényében folytatják a járást, hogy a világszerinti bölcsesség fény sugaraiiban, melyek a tüzből szikráztak ki, újra rabságba jussanak. De ezek az emberek tudják meg mindnyájan, hogy Jehova Isten hatalmas kezétől származó ítéletük ezáltal megiratott. Ok az Armageddoni viadalban egy fájdalmas halálban fognak feküdni, mert akkor ez a világ beveződik.

35. Miért nem lázadnak ők fel a szolgálat további megsokasodásáért? és miért emelik fel orcáikat, mint egy szikla?

36. Miért nem félnek ők kihívni az egyesült ellenség erejét?

37. Hogyan fognak lenni a kritikusok, mint valami ócska rongyos és molyette ruhák? és Jehova, hogy fogja igazolni az Ő szolgáit?

38. Miért kötelező a határozat a nép részére? és milyen tanácsot és figyelmeztetést ad Jehova szolgálói által?

39. a) Hogyan gyújtottak fel sokan tüzet és ők maguk vették körül fákljakkal? b) Milyen végük fog lenni azoknak, akik azt tették?

40. Ó! akkor, „juhok” osztálya! Valasszatok e ti Jehova Isten félelmét e világ politikái, vallási és gazdasági fényszikrái helyett? Ha igen, akkor halld Jehova választott szolgájának, Krisztus Jézusnak szavát, ahogy Ő most beszél a földön az Ő „hű és bölcs szolgáló” osztálya által. Jártál-e te e világ törvénytelen sötétségében és semmi világosságot sem nyertél a vallásos rendszerek, valamint politikai és szociális szövetségeseitől? Ma megértheted, hogy a mesterséges tüzek, melyek e világ ve-

40. Milyen biztatás van adva a „más juhok”-nak, akik ugyan sötétségben jártak, de félik Jehovát?

zetői által rakatnak, akik egy kellemesebb világ felépítését ígérik, nem tudják eltávolítani, vagy sűrűsödését megakadályozni az általános sötétségnek. Vedd azért hitedet Jehova nevébe és bízzál benne, mint a Mindenható Istenben. Tedd meg ezt most az Ő nevének tiszteletére. Akkor, amikor igazoltatni fog a te Istened neve, valamint az Ő hű szolgálója, Krisztus Jézus és a vele egyesült szolgálók is, te megfogsz áldatni. Akkor te örökéletet nyerve a királyság világosságában fogsz járni, mely az igazság újvilágának világossága. (Jelenések 21:23—24.)

(Watch Tower 1945. szeptember 1.)

Igazságos világ a tizparancsolat nélkül

El tudsz-e egy új világot a Tizparancsolat nélkül képzelni? Már a gondolat is elég volna arra, hogy megrendítsen egy magát igazságosnak képzelő vallást, mintha annyit jelentene, hogy ezzel szét-szorzjuk az erkölcsöket a szélben. Mégis kérdezed, hogyan lehet igazságos a világ anélkül, hogy a Tizparancsolat tartaná az egyenes úton? Hogyan lehetne jobb, mint „a mostani gonosz világ”? Természetesen ez a világ sem tartja be a Tizparancsolatot; valójában sohasem volt a világ a Tizparancsolat alatt. De a Decalog hiánya, ahogyan ezeket a Parancsolatokat nevezik, nem felelos a világ gonosz-ságaért. A Decalog léte és általános ismerete nem tartaná vissza a világot a büntől. Csak arra gondoljunk, hogy a Tizparancsolat része volt annak a törvény-kodexnek, amelyet Mozesen keresztül adott Isten a zsidóknak. Egyedül ennek a törvény-kodexnek a kinyilatkozása és kihirdetése még nem tette igazságossá a zsidókat, vagy nem tartotta őket vissza az Isten ellen való bűnözéstől vagy gonosz-ságtól. Az, hogy a zsidók meghallották a Sinai hegyen kihirdetett Isteni Parancsolatokat, meg nem távolította el őket a világ többi részének bűneitől és még nem alakította át őket igazságos néppé. „Mert nem azok Isten előtt igazak, kik a törvényt hallják, hanem akik a törvényt betöltik, azok igazságnak meg.” (Róm. 2:13.)

2. A zsidók már kilencszáz éve voltak a törvény alatt, amikor Jehova Isten így szólt profétáján, Ezekielen keresztül: „Kihozám azért őket az Egyiptom földéből, és hozám a pusztába. És adám nekik az én parancsolatomat, és az én ítéletimet kijelentik nekik, melyeket ha ember cselekednék, (és nemcsak hallja azokat) élne azok által. És e felett adám nekik az én Szombatomat, hogy lennének jegyül én köztem és ő között; hogy tudnak, hogy én vagyok az Ur, az ő megszentelőjök.” (Ezekiel 20:10—12.) Ahelyett, hogy Isten igazságos törvény kodexe szerint éltek volna, amely magában foglalja a Tizparancsolatot, a zsidók fellá-

zadtak ellene és törvénye ellen és a körülöttük élő pogányokat utánozták. Isten figyelmeztette a zsidókat, hogy a törvény-szövetség megszegéséért ki fogja őket szolgáltatni pogány ellenségeik kezébe. De hiába figyelmeztette a zsidókat. „Én is azért” mondja Jehova Isten „adék nekik nem jó parancsolatokat és ítéleteket, melyek által nem élnek. És fertelmességre vetem őket az ő ajándékaikkal; mivelhogy minden elsőszülöttet megégetnek vala, hogy elpusztíttatnám őket, hogy megesmérnék, hogy én vagyok az Ur.” (Ezekiel 20:25, 26.) Ez nem jelenti azt, hogy Isten olyan szertartásos törvényt adott nekik, amely nem lett volna jó. Isten minden parancsa jó és a szertartásos részei a törvénynek; „mely a következő jóknak árnyajok (volt)”. — (Zsid. 10:1.)

3. Amit Isten itt mondott, annyit jelentett, hogy miután a zsidók ragaszkodtak hozzá, hogy a törvényt megszegjék (és nemcsak a Tizparancsolatot), hagyta, hogy a maguk útjain menjenek. Átengedte őket a pogányok törvényeinek és ítéleteinek, amelyek nem voltak jók és amelynek, ha engedelmeskednek, nem élhetnek általa. (Az eredeti angol szöveg itt tévesen a 81:11, 12 Zsolt. jegyzi!) A 81:12, 13 Zsoltár így szól: „De nem hallgatá az én népem az én beszédemet, és az Izrael nem engedett nekem; Annakokáért hagyám őket az ő szívek gonoszságának, hogy járnának az ő tanácsokban.” És Pál apostol így ír: „Annakokáért adta az Isten őket az ő szívek kívánságának tisztátalanságára... Azokáért adta, mondom, az Isten őket a tisztátalan indulatoknak: ... És miképen nem akartak a megesmért Istennel megelégedni, azonképen őket adta Isten elfordult elmének, hogy illetlen dolgokat cselekednének.” (Róm. 1:24-28.) Így a Tizparancsolat nem változtatta a zsidókat igazságos néppé és a világot sem változtatta meg. A Decalog egyedül nem teremthet igazságos világot, hiába igazságos maga a Decalog.

4. Hogy Isten megígért Uj Világa igazságos lehet a Tizparancsolat törvényerőre emelése nélkül

1. Hogyan tudhatjuk, hogy a Tizparancsolat egyszerű jelenléte és általános ismerete még nem teszi a világot igazságosabbá?

2. Miért adott az Isten Ezekiel (20:25, 26) szerint olyan törvényeket a zsidóknak, amelyek „nem voltak jók”? és miért nem vonatkozik ez a ceremóniális törvényekre?

3. Mit jelentenek tehát Isten Ezekielhez intézett szavai és miért nem elég a Decalog egyedül egy igazságos világhoz?

4. Hogyan mutatták meg a keresztények, hogy Isten igazságos világa lehetséges a Tizparancsolat újra-biztatása nélkül?

is, azt megmutatták Krisztus hűséges nyomonkövetői. Azért beszélünk újra törvényemelésről, mert a Biblia tisztán megmutatja, hogy a régi zsidókkal kötött szövetség, amelyben bennefoglaltatik a Tízparancsolat is, megsemmisült, mikor Krisztus meghalt a keresztfán. (Lásd az Efézusbeliekhez írt levél 2:11—18 és Kolossébeliekhez írt levél 2:13—17.) Ezért Krisztus ilyen követői nem tartoznak a törvényszövetség és ezzel a Dacalog alá. Ettől függetlenül azonban Istennel való hűségük tényleges. Nem azzal akarnak igazságosnak látszani Isten előtt, hogy a régi törvényszövetséget teljesítik. Ők elfogadják Isten Szavát, és pedig: „Tudván ezt, hogy nem igazul meg az ember a törvénynek cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által: Mi is, mondom, a Jézus Krisztusban hittünk, hogy megigazulnánk a Krisztusban való hit által, és nem a törvény cselekedeteiből. Annakokáért, mert egy test is nem igazul meg a törvénynek cselekedeteiből. „Hogy pedig a törvény által senki nem igazul meg Isten előtt, nyilván vagyon: Mert az igaz ember hitből él. A törvény pedig nincsen hitből, hanem: Amely ember azokat betölti, él azok által. A Krisztus pedig megváltott minket a törvény átkától, mikor mi érettünk lett atókká: mert meg vagyon írva: Átkozott valaki fán függ.” (Gal. 2:16; 3:11—13.) És mégis, annak ellenére, hogy nem tartoznak a régi törvényszövetség rendeletei és törvényei alá, az igazi Keresztyének nem követik úgy a bűn útját, mint a világ és nemzetei.

5. Azokhoz a Keresztyénekhez, akik Isten Jézus Krisztussal kötött új szövetsége alatt vannak, Pál így ír: „Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik; mivelhogy nem vagytok a törvény alatt, hanem a kegyelem alatt.” (Rom. 6:14.) Az emberiség egész világa a „halott a vétkekben és bűnökben” és gyors ütemben halad a pusztulás felé Armageddon csatájában. És ezek a Keresztyének nem engedik, hogy a bűn uralkodjon felettük, bár nem állanak a törvény alatt, hanem Isten kegyelmében és Krisztus kedvezésében. A vallásosok közül sokan azon a véleményen vannak, hogy az a kifejezés, „nem a törvény alatt” annyit jelent, hogy nem a törvény büntetése alatt.

6. Ők úgy vélekednek, hogy itt a törvény a Tízparancsolatot jelenti, vagy „Isten erkölcsi törvényét”, ahogy ők azt nevezik. Ők úgy vélik, hogy a Keresztyének épp úgy a Tízparancsolat alatt állnak, mint a zsidók, de a keresztyének csak akkor kerülnek a törvény alá, ha megszegik és nem addig, amíg megtartják. De ez a vélemény nem felel meg az Írásnak. A Galáciabélieknek írt levél 4:4 így szól: „De minekutána eljött a teljes idő, kibocsátá Isten az Ő Fiját, ki asszonytól lett, ki törvény alá adta magát.” Ha bihetnének a vallásosoknak, ez azt jelentené, hogy Jézus is megszegte Isten törvényét és annak büntetése alatt állt; amíg Jézus azt mondotta, hogy ő nem rombolni jött a törvényt, hanem hogy teljesítse azt. Erkölcsileg nem volt semmi indokolás, hogy Jézus a törvény alatt álljon. Ő azért tartozott alá, mert zsidó asszonytól lett. Ezért tartotta be a

törvényszerződést, és cselekedett és cselekedte, hogy beteljesedjenek azok a jók, amelyek előre vetik árnyékát.

7. A keresztyének Isten kegyelme és meg nem érdemelt kegye alatt állanak. Ezt kifejezi az irántuk érzett igazságosság érzése, amelynek eredménye Krisztus irántuk való igazságtevése. Ezt az igazságosságot nekik nem a régi törvény-szövetség szerezte meg, hanem az Isten kegyes ajándéka, amelyet Hűséges Fia áldozata árán szerzett meg. Ezért mondják, hogy nem élnek a törvény alatt, hanem kegyelem alatt: „Hogy az ő kegyelméből megigazulván, örökösök legyünk az örök életnek reménye szerinti.” (Titus 3:7.) Pál apostol így írja le ezt a szabadságot, melyet a keresztyének élveznek a régi törvény-szövetség nélkül, egy zsidó embert és feleségét írja le. A Rómabéliekhez írt levél 7:1—6-ban így ír:

8. „Avagy nem tudjátok-e, Atyámfiai, (mert kik a törvényben tudósok, azoknak szólok), hogy a törvény csak addig uralkodik az emberen, amíg él? Mert a férjfiu birodalma alá adatott asszony a férjfiuhoz köttetett a törvény által, míg a férjfiu él, hogyha meghalánd a férjfiu, megszabadult az asszony a férjfiunak törvényétől. Azért az ő férjének életében paráznának mondatik; ha más férjfiuhoz megyen, ha pedig meghalánd az ő férje, megszabadult attól a törvénytől, hogy ne legyen parázna, ha más férjfiuhoz megyen. AZERT, Atyámfiai, ti is megholtatok a törvénynek Krisztus testében, hogy máséi lennétek, tudniillik azé, ki a halálból feltámasztott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek. Mert mikor a testben volnánk, a bűnnek indulatai a törvény által a mi tagjainkban élnek vala, hogy a halálnak gyümölcsözzenek. Most pedig megszabadultunk a törvénytől, minekutána megholt az, (a törvény) akinek kötelében valánk, hogy szolgáljunk a léleknek újságban, és nem a betűnek óságában (azaz a régi törvény-szövetség szerinti)”.

9. „Hogy a törvény alatt itt a törvény-szövetség értendő, amelybe a Tízparancsolat is beletartozik, azt Pál apostol következő szavai bizonyítják: „Mit mondunk tehát? A törvény bűn-é? Távol legyen. Sőt inkább a bűnt nem tudtam, hanem a törvény által, mert a gonosz kívánságot is nem tudtam volna, ha a törvény nem mondotta volna: Ne kívánjad. De a bűn alkalmatosságot vévén, nemzett énbennem minden gonosz kívánságot, ama parancsolat által; mert a törvény nélkül a bűn holt állat. Én pedig élek vala régen a törvény nélküli; de ama parancsolatnak (Isten törvénye által, amelyet Mózesen keresztül adott) eljövetele által a bűn megelevenedék én bennem: Én pedig meghalék. És találtaték a parancsolat, mely életre adatott vala, nékem halálomra lenni. Mert a bűn alkalmatosságot vévén, megcsalt engemet ama parancsolat által, és az által megölt. Azért a törvény magában szent; ama parancsolat is szent, igaz és jó. Azért a jó nékem halálos lett-é? Távol legyen, sőt inkább a bűn nékem halálos lett, mikor (hogy a bűn megeméretténe)“

7. Hogyan látszik meg az, hogy a keresztyének nem a törvény, hanem kegyelem alatt állanak?

8. Hogyan alkalmazható Pál képe a zsidó férjfiuról és feleségéről a keresztyénekre?

9. 10. a) Hogyan tudhatjuk, hogy mit jelent Pál írásában a „törvény”? b) Hogyan szabadultak meg a keresztyének a törvénytől, hogy „a szellem újságában szolgáljanak”?

5. Miért nem engedik a keresztyének, hogy a bűn uralkodjon a földön, ha nem is állanak a törvény alatt?

6. Miért nem felel meg a valóságnak a vallásosoknak az az érve a Galáciabéliekhez írt levél 4:4 fejezetének?

nékem halált nemzene az által, ami jó volna, hogy ama parancsolat által a bűn és bennem felette igen nagygyá lenne." (Rom. 7:7—14.)

10. Röviden, amit az apostol a fentidézett szavakban mondani akar, a következő: Isten Mózes által adott törvénye szerint a férj halála felmentette a feleséget a vele kötött kapcsolatból úgy, hogy más férfihez mehet anélkül, hogy megszegné a hetedik Parancsolatot és anélkül, hogy paráznává lenne ezzel. A halála miatt semmitem köti a férjet az aszszonyhoz többé. Isten a törvény-szövetséget is a keresztre szegezte, amelyen Fia, Jézus Krisztus meghalt. A törvény-szövetség ellenünk szólt, mert elítélt minket, mint bűnösöket. De azok, akik Isten kegyelmes gondossága szerint éltek Krisztuson keresztül, aki megsemmisítette a bűnöket, azok a törvény-szövetség szerint haltak meg. Azok, akik így meghaltak, az ilyen hívők megmenekültek az olyan dolgoktól, amelyeket a törvény-szövetség elítélt, és szabadon csatlakozhattak Krisztushoz, mint az ő testének tagjai vagy egyházának részei; természetesen nem egy halott Krisztushoz (mert hiszen ő a halálból egy örök mennyei életre újjászületett), hanem az élő Krisztushoz. Így együtt élnek vele igazságosságában, és megtermik az igazság gyümölcseit. A Törvény, a tiltó rendelkezéseivel (a „ne” az, ami kell), amelyek a bűn elkövetése ellen szólnak, telkeitette a „test” érzékeit a bűn iránt, amely bűn halált hoz. De most, hogy a régi törvény-szövetség halott és eltöröltetett, bár valamikor a zsidók mind alá tartoztak, minden Krisztusban hívő megmenekült alóla és most nem a törvény betűje szerint szolgálják Istent, hanem abban a szellemben, amelyet Isten adott nekik.

11. Amiért a törvény maga nem hozott igazságot a zsidó népnek, még ez nem jelenti azt, hogy a törvény bűn volt. Hanem inkább a törvény tette tudatossá a zsidókban, hogy mi is a bűn, és a törvény maga szent, igazságos és jó. Pál testi leszármazottja volt Ábrahámnak, akihez így szólt Isten: „Es megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei...” (Mózes I. 22:18.) Ábrahám Isten barátja volt és igazolva volt Isten előtt, mert hite volt. Még megszületlenül Ábrahám magvában, Pálnak is reménye volt a hite keresztül életre. De 330 évvel Ábrahám halála után adták hozzá a törvény-szövetséget az Ábrahámnak adott isteni ígérethez. Ez a törvény-szövetség világossá tette, hogy Ábrahám leszármazottjai, Izrael tizenkét törzse, vétkes és bűnös. Pál már ez alatt a törvény-szövetség alatt született. Miután ő képtelen volt, hogy az életét a szövetség szerint igazolva lássa, az ő szövetség szerinti élete meghalt.

12. A zsidók mivel nem látták a törvény-szövetség idelegességét, abban a csaló hitben ringatták magukat és így megszerezhetik az életre való jogot Istentől. Miután a törvény szent, igazságos és jó, a bűnt, mint ennek tiszta ellentétét hitték. Ezért a jó törvény-szövetség nem volt Pál és a többi zsidók halálává; az általuk elkövetett bűnök hozták rájuk a halálbüntetést. A törvény, amelyet a nagy szellemi Jehova adott, egyhangban vele szintén szellemi törvény volt. De Pál maga húsból-verből való testi

ember volt, aki maga is ki volt téve a bűnnek. Hogyan is lehetett volna ő méltó ilyen jó törvényre? Ő nem is lehetett; és így Krisztuson keresztül Istenhez fordult kegyelemért.

NEM VAGYUNK SZABADONBOCSAJTVA AZ AKARATOS ROSSZTEVESRE

13. Ezért, az élő Krisztussal együtt lépve és Isten élő szellemét követve, a keresztyének nincsenek a törvény-szövetség ítélete alatt. Nincsenek a törvény-szövetség alatt és ezért nincsenek a Tizparancsolat alatt sem. Sok vallásos, aki ettől megremült, azt kérdezi, hogy hogyan lehetnek Jehova tanúi, akik ebben hisznek, büntől mentesek anélkül, hogy a Decalog visszatartó parancsait tekintet vennék? Nem csábítj-e őket semmi, hogy szabadon engedelmeskedjenek a gonoszságnak és bűnnek? Pál apostol válaszol nekik, és megmutatja, hogy az igaz keresztyének nem merik szabadságukat önzően bűnözésre felhasználni. Pál elismeri, hogy a törvény-szövetség átláthatóbbá teszi a bűnöket és megmutatja, hogy a zsidók különösen hogyan vétkeznek a törvény-szövetség ellen. De Isten kegyelme elég nagyvonalú volt ahhoz, hogy még a törvénytörző zsidókat is bevegje a különleges teletésége alá, ha csak hisznek Krisztus áldozatában. Jegyezzük meg, hogyan teszik Pál érvei világossá számunkra, hogy Isten kegyelme még nem jelenti azt, hogy szabadon bűnözhetünk. Pál így ír:

14. „A törvény pedig bejött (Mózes által), hogy a bűn megnevekedne, de ahol megnevekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik. Hogy miképen uralkodott vala a bűn a halálra, azonképen a kegyelem is uralkodnék az igazságot által az örök életre, ami Urunk Jézus Krisztus által. Mit mondunk tehát? Megmaradjunk-e a bűnben, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen? Távoly legyen: akik megholtunk a bűnnek, mimódon élénk még abban? Ne uralkodjék azért a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedjete annak (a bűnnek) az ő kivánságiban. Mert a bűn ti rajtatok nem uralkodik: mivelhogy nem vagytok a törvény alatt, hanem a kegyelem alatt. Micsodát azért? Vétkezzünk-e, mivelhogy nem vagyunk a törvény alatt, hanem a kegyelem alatt? Távoly legyen. Avagy nem tudjátok-e, hogy akinek adjátok magatokat szolgáló engedelemre, annak vagytok szolgálói, akinek engedetek, vagy a bűnnek a halálra, vagy az engedelemnek az igazságra. Hála legyen pedig az Istennek, hogy jóllehet voltatok a bűnnek szolgálói, de szívetek szerint engedtetek a tudomány formájának, melyhez ragaszkodtatok teljességgel. Es megszabadítván a bűntől, az igazsághoz köteleztetetek.” (Rom. 5:20, 21; 6:1, 2, 12, 14—18.)

15. Megszabadulva a törvény-szövetség igájától és szabaddá téve Krisztusban, az ő követői a „szabadság törvénye” alatt állanak, és tetteikkel bizonyítják be Jehova iránti szeretetüket egész elméjükkel, szívükkel, lelkükkel és erejükkel. Ezt azzal teszik, hogy az igazságosság útját követik és szol-

13. Miért nincsenek a keresztyének a törvény ítélete alatt? És miért nem engedik át magukat szabadon a bűnnek?

14. a) Miért bővülködik Isten kegyelmeiben? b) Bűnözzenek-e a keresztyének azért, mert nem állanak a törvény alatt, hanem kegyelem alatt? és miért?

15. Hogyan viselkednek a „szabadság törvénye” alatt?

11. Hogyan áll meg az a Pál és hogyan halt meg?

12. Mi hozta a halált Pálnak és miért nem tudott ő a törvénynek megföldalulni?

gálatukat úgy ajánlják fel Neki, ahogy Ő megkívánja tanútól. Hogy a „szabadság törvénye” nem jelent gonoszra szóló engedélyt, Pál apostol megmutatja:

16. „A Krisztus Jézustól kirekesztettek, valakik a törvény által akartok idvezülni, és a kegyelemből kiestetek. Mert a Krisztus Jézusban sem a körülmétkedés nem használ, sem a körülmétkedhetlenség, hanem a hit, mely a szeretet által cselekszik... Mert ti szabadságra hívtatok, Atyámfiai, csakhogy a szabadságot ne adjátok a testnek a bűnre való alkalmatossággal, hanem szeretetből egymásnak szolgáljatok. Mert az egész törvény egy beszédbé foglaltatik bé, ebbe tudniillik: Szeresd felebarátodat, mint magadat... Ezt mondom pedig, hogy a lélek szerint járjatok, és a testnek kívánságát véghez ne vigyétek... Hogyha a lélektől vezéreltetek, nem vagytok a törvény alatt. A testnek pedig cselekedetei nyilván vannak (és ezek ellen szolt Mózes törvénye), melyek ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztatlanság, bujálkodás, Bálványimádás... irigységek, haragok... Gyűlölségek, gyilkosságok, részegségek, dobzódások, és ezekhez hasonlók... Valakik ilyen dolgokat cselekszenek, az Isten országának örökösei nem lesznek. De a léleknek gyümölcse ez: szeretet, öröm, békesség, békességtűrés, kegyelmesség, jóság, hit, alázatosság, mértékletesség. Akik ilyenek, azok ellen nincsen a törvény.” (Gal. 5:4, 6, 13—23.) Nincsen Tízparancsolat ellen, hogy Istennek ilyen gyümölcset teremjünk. Az Ő szelleme az Ő felszentelt népében elég erős ahhoz, hogy ilyen gyümölcset teremjen az igazságosságnak a Tízparancsolat nélkül. (Róm. 13:8—10.)

16. a) Mi az a szabadság, amire a keresztyének hívtottak? és hogyan kell azt használni? b) Milyen munka tarthat valakit távol a Királyságtól? és milyen gyümölcse ellen nincsen törvény?

17. Hűséges keresztyének még most is tanulmányozzák a törvény-szövetséget, mert egyes részei a törvénynek előrevetett árnyékai „az eljövendő dolgoknak” és ezek az eljövendő dolgok vonatkoznak Krisztusra, az Ő szolgálatára és királyságára. Ők elismerik a törvényt, mint olyat tartalmazót, mint a „jövő előre vetett árnyékát. (Kol. 2:17; Heb. 10:1; 9:11.) A törvény betűi és árnyéka fontos részei Isten szavának és minden igaz keresztyének gondosan kell azokat tanulmányozni, mert pontosan meghatározzák azok Isten szándékát Krisztussal kapcsolatban. Az egész zsidókhoz írt könyv érdekes tanuja ennek. Ebből az indokból származik az, hogy a zászlót nem üdvözölők helyesen idézték a Második Parancsolatot, mint az Ő helyzetüket alátámasztó bizonyítékot. (Lukács 24:27, 44—48.)

18. A hűséges igazolt keresztyének együtt lesznek Krisztussal az új mennyben, amely kormányozni fogja az igazságosság új világát. Ők nem állottak a Tízparancsolat alatt, hanem Jehova új szövetsége és szellemének ereje, és kegyelme alatt. Hasonlóképpen földi társaik, a jóakarátú emberek sem állanak a Tízparancsolat alatt, és ezek mégis elhagyják ezt a gonosz világot és keresik Isten igazságosságát és szelidségét, hogy majd elrejtve legyenek a Jehova haragja előtt az Ő haragjának napján. (Zeph. 2:3.) Ezért biztosak lehetünk benne, hogy amit Isten megtett az ő hű keresztyéneiért és a többi jóakarátú juhokért, ami a megtartását illeti az igazságossága kedvéért, Ő azt meg fogja tenni minden engedelmes emberért az Új Világban, a Tízparancsolat nélkül, az Ő kegyelmével Jézus Krisztuson keresztül, aki a „Csodálatos Tanácsadó.”

17. Miért tanulmányozzák igaz keresztyének a régi törvény-szövetséget? és miért idézzék a Második Parancsolatot?

18. Mitől biztosítanak minket Isten cselekedetei az igazolt keresztyénekkel és jóakarátú társaikkal szemben, az új világ embereivel?

Utazás az Északi területeken.

MUNKABERI TAPASZTALATOK

egy 300 családos blokkházban (New-York).

„Pont 10 óraker délelőtt Francis és én beléptünk a hatalmas blokképületbe. Én felmentem az ötödik emeletre, míg ő a negyedikre. Rövidesen hallottam is a társaim hangját alattam a negyedik emeleten, hangoztatva a mi istentiszteleti szabadságunkat és alkotmányos jogainkat. Elvégezve azt a lakosztályt, leszálltam a harmadik emeletre. Amikor a negyedik emeletet elértem, láttam egy férfiut a falhoz támaszkodva, háttal felém. Túl rajta állott Francis. Oda mentem én is, hogy beszéljek Francis-al. A férfi hozzám közeledett és kérdezte: „Őn is egyike Jehova tanuinak? Az Evangéliumnak egy felszentelt hirdetője vagyok, — feleltem, de ön kicsoda? — kérdeztem. Azt mondotta, hogy ő az épület felvigyázója és hozzáfűzte, hogy vigyáz fiatal kollégámra, hogy el ne fusson, mert nemsokára jön a rendőrség. Én meg-

kérdeztem Francistól, hogy mi történt és ő azt felelte, hogy ez az ember megparancsolta, hogy távozzon az épületből és mikor ő ezt megtagadta, az a férfi ütlegelni kezdte és a leánya odajött és elvette tőle a fonográfot és táskáját. Én ahhoz a férfihoz fordulva mondtam: „Uram! megtudhatom-e önnek a nevét? Ő kérdezte: „Szükségünk lesz az ön nevére, amikor a bíróság elé lesz idézve. Egy támadási eset egy komoly dolog és F. úr egy predikátor”. Az ember arcáról bizonyos felelmet lehetett leolvasni, de elutasította leadni nevét. Az ő felesége melléje szegődött, hozva a hadseregben levő két fiának fényképét. Mindketten bántalmazni kezdtek. A lift (felvonókészülék) megállott és egy kövér rendőrtiszt lépett a folyósóra. Első szava hozzánk az volt: „Szálljanak a liftbe — és le!” Én megkérdeztem, hogy levagyunk-e tartóztatva? Ő mondotta: „Nem!” Akén mondtam: „Akkor nem megyünk. Mi az

Evangelium hírnökei vagyunk és az alkotmány jogi alapján jogunk van ezt az épületet bedolgozni". A felvigyázó mondotta: „Ennek az épületnek minden lakója ellenök van és nem öhajtják jelenlétüket”. Én félbeszakítottam, mondván: Az emberek öhajtanak minket, mert mi az ő barátaik vagyunk, ha esetleg némelyeknek van is kifogása ellenünk, de nem mindnyájan elleneznek minket". Hányan panaszkodtak? „Ketten”, — felelte. Én kértem az ő nevüket, hogy a tiszt letudhassa jegyezni, mert ha ezek az emberek panaszkodtak, akkor joguk is van feljelentést tenni ellenünk. Ők egymásra néztek. A tiszt újra megparancsolta, hogy menjünk ki. Végül megkérdezte, hogy hol találhat egy telefont és otthagytott minket. A felvigyázó pedig szintén ott kellett hagyjon minket, mert irodájába kellett menjen és mi azonnal hozzálátunk a munkához. Egy úrinő, aki beengedett, mondotta, hogy csak az imént volt egy fiatal ember, de meg volt neki parancsolva, hogy menjen ki az épületből. Én megmagyaráztam a nőnek, hogy az a fiatal ember tovább dolgozik ott, elbeszélve neki esetünket a rendőrtiszttel és hogy nem akartunk kimenni az épületből. Ő örvendett, hogy nem mentünk ki és kifejezte abbeli reményét, hogy megleszünk áldva, mert állhatatosak voltunk. Azután a felvigyázó is visszatért és kezemet kezdte szorongatni. Azt mondotta: „Látom fiúk, hogy őszinték vagytok és hiszitek is, amit tesztek. Ha letartóztatnának volna titeket, kellett volna vádoljalak és én azt nem akarom tenni. Bármikor jöhettek ennek az épületnek bedolgozására. Csodálom bátorságotokat, de nem tudlak megérteni titeket. Ti mindketten értelmesek vagytok, végezve egy ilyen munkát". Húsz percig hallgatta a mi beszédünket, vészelve fővonalainak Isten céljait. Ő elfogadta és megígérte, hogy elfogja olvasni a „Szabad ország az újvilágban” füzetet. Mikor elindultunk, mondotta, hogy bánja nagyon a történeteket. Francisnak vissza lett adva a fonográf és a táská. Kilenec nagykönyvet és néhány száz füzetet helyeztünk el abban az épületben azoknak a „juhok”-nak, akik öhajtanak tanulni Isten céljairól".

Egy londoni család, (Anglia).

„Mikor hazaértem, éjjel 10 óra után, férjem mondotta, hogy egy nagyon megható tapasztalata volt. Egy család, mellyel karácsony óta tanulásunk van iratainkból, látta kerékpárját kint egy ház előtt és egy egész óráig várta (mert ő annál a háznál, egy családnál tanulmány órát tartott), hogy kérje, hogy menjen hozzájuk is, míg felesége velem jött néhány utólatogatást végezni. Ő bement egy rövid időre, és amíg ott időzött, meg lett mondva neki, hogy 13 éves leányuk elment, hogy visszavegye menyegzői ruháját és hogy megmondja nekik, hogy neki reá nem lesz többé szüksége, mert ő Jehova tanuja és ha bővebb magyarázatot öhajtanak, jöjjenek és beszéljenek az ő anyjával. Ez a fiatal leány, az utóbbi három szombaton résztvett az utcai bizonyágtételben és a házról-házra való munkában velem, két vasárnap délelőtt. Még a férj is megkérdezte, hogy me-

hetne-e ő is munkára. Csütörtök délutánra rendeztünk munkát. A felesége körülbelül egy hónapja kezdte meg és 15 napra azt öhajtotta, hogy saját területe legyen. Amióta megkezdte, minden héten 12 vagy még több órát is dolgozott hetenként. Én segíték neki az utólatogatásokon, de ezen a délutánon ő egyedül ment egy általa megrendezett tanulmányórára, mely eredménye a péntek esti ismeretnek".

Adelajde-ban, Dél-Ausztrália.

„Szombaton reggel 15 hírnök utcai munkát rendezett, elhelyezvén körülbelül 200 füzetet. Világi elfoglaltságok megakadályozták némelyeket a hírnökök közül, hogy résztvehessenek a hirdetés eme kedvelt formájában. Érdekes megjegyezni ezzel kapcsolatban három esetet az utcai bizonyágtétel alkalmából. Egy úttörő, aki 40—50 drb. füzetet helyez el hetenként utcai munkában, egy alkalommal egy fiatal úrinőhöz közeledett. Miután az úttörő kijelenti, hogy ő Jehova tanuinak egyike, az a nő kijelentette, hogy nagyon örvend a találkozásnak Jehova tanujával, mert már régen érdeklődik utánuk, mert elveszített minden kapcsolatot velük. Az a nő a királyság termébe lett meghíva és most részt vesz állandóan a tanulmányozási órán. Egy másik hírnök szintén egy másik nőt talált, aki szintén abbeli kívánságát juttatta kifejezésre, hogy többet szeretne tanulni a Bibliából, amit nem tehetett meg a vallási szervezetekben. Ez az úrinő szintén résztvett a királyság termében és most tanulmány-órákat tart saját házában a könyvekből. A harmadik eset: A repülőhaderő egyik katonája, megfigyelve egy fiatal hírnököt, végezve a királyság szolgálatát az utcán, hozzálépett, megkérdezve, hogy mit csinál. Kétségtelen, hogy az buzgón meg is magyarázta neki. A katona kijelentette, hogy az eítette csodálatba, amikor látta, hogy ez a fiatal úrinő milyen bátran megy előre, nem félve, hogy mit fognak gondolni az emberek róla, lévén erős hite és bizalma. Abban, akire ő támaszkodik. Meg lett híva egy tanulmányórára az Örtoronvból a királyság termébe, a következő héten. Most tanulja eredményesen Jehova céljait".

Egy atheista (Isten-tagadó) tanuá lesz. (Észak-Afrika.)

„Én tanulmányórát tartottam egy úrinővel, aki azóta állástfoglalt Jehova mellett és felszen-teltségét keresztséggel is jelképezte. Az ő anyja szintén megjelent néhányszor és azután teljesen ellene fordult az igazságnak. De nemsokkal azután, az ő katona fia is, aki atheistának jelentette ki magát, összeköttetésbe jött velük és érdeklődővé lett. Az ő anyja is visszatért saját akaratóból a tanuláshoz és azóta teljesen állástfoglalt a királyság mellett, megkeresztelkedett és részt vett a bizonyágtétel munkájában. A fiú komoly érdeklődővé lett és amikor Északra (Olaszországba) lett helyezve, magával vitte az összes köteteket és füzeteket, amit csak vinni tudott magával, ő most tanulmányórákat tart katonatársával".

A szellemek atyja

„Nem kell-e sokkal inkább engedelmeskednünk a szellemek atyjának, hogy életet nyerjünk? — Zsidók 12:9.

JEHOVA Isten számunkra többet jelent, mint a test szerinti atyánk. Az emberi atyák a mi nemzedékünket tökéletlenségben, gyengeségben, a bűnre és igazságtalan cselekedetre való hajlammal nemzették. Az közvetített élet rövid és sok szenvedéssel, fájdalommal és csalódással van kapcsolatban. Mintán nemzettek, meghaltak és hátrahagytak bennünket, mi pedig, mint az ő utódaik emberi eszközökkel nem emelkedhettünk magasabbra az élet lépcsőfokán, mint ők maguk voltak. Világosabb oldalról szemlélve azonban Jehova a nagy Ósáta, hisz egyedül Ő kimeríthetetlen; neve jelentése: „Ő enged lenni”, természetesen egy célra. A világmindenség végtelenségében Ő minden élet forrása. Ettől az egyedüli Életadótól függ mennyen és földön minden élő teremtmény élete. Ő a szellemek Atyja. Amiképpen az emberi test szellem nélkül halott, előbb-utóbb az a teremtmény is el kell veszítsen mindent, aki vonakodik alárendelni magát a szellemek Atyjának. Öröktől fogva örökre Isten Ő, s az egyedüli önmagában létező. (90. zsoltár.) Mindenki más csak teremtmény, akinek élete több-kevesebb idővel ezeltől kezdődött. A valóságban rajta kívül senkise mondhatja el önmagáról: „VAGYOK, AKI VAGYOK”. (II. Mózes 3:14.) Az ő egyszülött Fia „képe a láthatatlan Istennek; elsőszülött minden teremtmény között”. Az ő Atyja Jehova. — Kolossé 1:15.

Mi az Isten? Az egyszülött Fiú, aki a felséges Atyával, Jehovánál elsőként részesült életben, következő illetékes feletet adja: „Isten szellem s akik Őt imádják, kell, hogy szellemben és igazságban imádják”. (János 4:24.) Megfigyelendő, Isten ezen Fia nem mondotta, hogy Isten „három személyből” áll, ugyanis „az Atyja Istenből, a Fiú Istenből és a szellem Istenből”, amely szavakat a vallásoskodók értelem és minden bibliai támogatás nélkül papagájmódra ismételnék. Az egyszülött Fiú mondotta Jehováról: „És aki engem küldött: az Atya, Ő tesz bizonyosságot mellettem. Sem a hangját nem hallottátok soha, sem az arcát nem láttátok”. (János 5:37.) Éppen az a tény, miszerint Jehova Isten szellem, azt mutatja, hogy emberei szemek nem láthatják. Lehetetlen s az embereknek kifejezetten meg is van tiltva, hogy képet csináljanak Isten ábrázolására s Őt ezen a képen keresztül imádják. Az ilyen kép lekicsinyíti a legfelségesebb Istent, mégha azon szándékkal cselekszik is, hogy ezáltal imádjuk Őt; hisz Ő semmivel sem hasonlítható össze. Az ilyen kép az emberiség vallástörténelme szerint hálónak bizonyul a bálványimádásra. „Bölcsnek mondva magukat, balgákká lettek és az enyészetet nem ismerő Isten dicsőségét felcserélték a mulandó ember, maradék, négy lábú állatok és csúszó-mászók képmásával... mint akik az Isten igazságát hazugsággá változtatták és a teremtményt tisztelték és szolgálták a Teremtő helyett, aki mindörökké áldott”. — Róma 1:22, 23, 25; V. Mózes 7:16, 25.

Jehova Isten a teremtő hatalom és végrehajtó erő felmérhetetlen forrásával rendelkezik. Hatalma ellenállhatatlan s ennek alkalmazásánál sohase téveszti el elérni a Mindenható célját. A hatalom lát-

hatatlan, de felhasználható ember; szemek előtt látható dolgok teremtésére is. Ha Isten gyakorolja ezt a hatalmat, hatását észlelni lehet s az emberek tanulmányozhatják. Mivel az ember nem láthatja a hatalmat, vagy annak alkalmazóját, a tökéletlen ember általában hajlamos nem tisztelni az Istent a gyakorolt isteni hatalom látható hatásaiért. A hatalom nagy Ősforrása szent, illetve tiszta, változhatatlan igazságú s képtelen olyasmit cselekedni, ami nem volna igazságos. A Biblia görög írásai szerint a szent jelentése: nem a földről. Jehova Isten semilyen kapcsolatban sincs az emberek romlott földi szervezetével, sem ennek a látható földi szervezetnek a vallásoskodói lealacsonyodott, törvénytelen cselekedeteivel. Jehova hatalma kivétel nélkül mindig szent ügyért tevékenykedik és igazságosságért működik. Szent hatalom és sohasem más.

Mielőtt az ember erre a földre lépett és megpillantotta a Teremtő csodatetteit, Isten hatalma mint működő erő már tevékenykedett, hogy ezt a földgömböt lakhatóvá tegye az emberek és állatok számára. Földünk ósanyaga megszűnt izzani mint csillag, gőzölgő elemei a megolvadt földanyag rettenetes hőisége következtében felszálltak és nagy központositott gyűrűket alkottak, melyek később kiterjedtek és mennyezetszerűen körülvették a földet. Mielőtt hatalmas ömléseken ismét visszaözlöttek a földre, hasonlók voltak a „mennyezethez”. Isten a föld képződésének korszakáról, mint azon időről beszélt, „mikor ruházatává a felhőt tettem, takarójául pedig a sűrű homályt”. (Job 38:9.) A hatalmas mennyezetszerű gyűrűk letompították a fehéren izzó föld fényét. Mialatt a föld a gyűrűkön belül lehűlt, koromfekete sötétség vette körül s a gyűrűk, a mennyezetek nem sugároztak ki saját világosságot. Ezek nagy „mélységei” alkottak, ami messze a föld színétől kiterjedt s azt komor árnyékkal vette körül. Jól lehet az akkori viszonyokat a saját beképzelésük szerint bölcs emberek káoszának (zűrzavar) nevezik, a föld Teremtőjének tevékeny ereje mégis a saját meghatározása szerint működött s minden alá volt rendelve az ő vezető hatalmának és rendszeres vezetésének. Az egyedüli hű beszámoló következőket mondja arról az állapotról, midőn a föld előkészítettett az ember lakóhelyéül: „A föld pedig kietlen (Zürcher B.: alaktalan) és pusztá volt és ötétség volt a mélység színén; és az Isten szelleme lebegett a vizek felett”. — I. Mózes 1:2.

A lehülő földet körülvevő nagy mélységet megmozgatta a szellem, a Teremtő Istentől irányított működő erő, Isten ezen szelleme vagy tevékeny ereje az ő legfelsőbb akarata szerint — bár láthatatlanul — mégis látható változásokat idézett elő a földön és körülötte. E változások befejezéséig évtizedekre volt szükség, s a szellem a föld felett lebegett, amint a sas szállongva lebeg a kicsinyei fészke fölött. (V. Mózes 32:11.) Ez nem volt Isten „szent lélek” néven ismert ügynevezett „harmadik személye”. Jehova Isten személyben egy; az alaktalan föld felett lebegő szellem pedig az ő működő ereje, az ő szelleme vagy szent szelleme volt s nem egy harmadik személy.

Az itt következő esemény a hat teremtési nap, vagy korszak közül az *első napot* jelzi a mi földgömbünket illetőleg: „*És szólt Isten: Legyen világosság! És lett világosság*”. Ez a mélységek feletti világosság a negyedik napig nem volt arra szánva, hogy elérje a gyűrűn, a mennyezetben belül forgó földtömeget, amely napon a Nap és más égitestek sugarai először hatoltak át az addig átlátszóvá lett mennyezetben. (I. Mózes 1:3—5, 14—19.) A rend Istene a *második* teremtési napon megteremtette a *léggör*t, amelyben — midőn meghatározott időben *elég tiszta volt*, — az ember és más élő teremtmények életük fenntartása érdekében *lélekzetet vehettek a földön*. A léggör vagy *égboltozat messze a föld körül forgó nagy „mélység”* mennyezetén belül és *alul* volt. „*És szólt Isten: Legyen boltozat a víz között, amely elválassza a külféle vizeket*. Teremtette tehát Isten a *boltozatot és elválasztotta a boltozat alatt levő vizeket a boltozat felett levő vizektől*. És úgy lett. És nevezte Isten a boltozatot *égnek*. És lett este és lett reggel: *második nap*”. — I. Mózes 1:6—8.

A hatodik teremtési nap végefelé lélekzett az ember tüdeje először a léggörben s az ember életre kelt. Jehova Isten működő ereje arra indította, hogy *orrán keresztül lélekzetet vegyen s így megkezdődött az emberi test életfolyamata*. „*Ekkor alkotta Jehova Isten az embert a föld porából és orrába élet lehelletét lehelté*. Így lett az ember *élő lélek*”. (I. Mózes 2:7.) Midőn később Isten az *asszonyt is megteremtette*, neki *szintén orrába lehelté az élet lehelletét és ő szintén élő lélek* lett. (I. Mózes 2:18—22.) Isten a férfiúba és asszonyba adta az *élet erejét s az a lélekzés által volt fenntartva*. Az ember ezt az *életerőt szellemének* (héberül ruach) *nevezte*. Erről olvassuk: „*Igy szól Jehova Isten, aki az eget teremtette és kifestette és kiterjesztette terméseivel a földet, aki lelket (Élberfeldi: az élet lehelletét) ad a rajta lakó népnek és lehelletet (ruachl) a rajta járóknak*”. (Ésaiás 42:5.) Mivel a Teremtő képességet adott az embernek a lélekzésre, miáltal fenntartatik az emberi test életereje. Jób próféta nem balgán mondotta: „*Amíg az élet lehellete bennem van és Isten lehellete (Angol B.: szelleme [rauch]) van orromban, ajkaim nem szólnak álnokságot és nyelvem nem mond hazugságot!*” (Jób 27:3, 4, Luther.) Tisztán vallásos esztelenség volna feltételezni, miszerint ez azt jelenti, hogy a *szenháromság egy úgynevezett harmadik személye*, a szent szellem a nyugodtan *szenvedő Jób orrában lett volna*, akit a három vallásoskodó jogtalanul képmutatással és bűnnel vádolt.

A minden test által élvezett tényleges *életerő az élet forrásától jön*. (Jel. 11:11.) Ha Jehova Isten vissza akarta volna vonni, mivel az emberek szíve elene fordult, az emberiség elpusztult volna. Ezt fejezte ki az ifjú Elihu próféta, midőn Jóbna így szólt: „*Ha a szívet csak önmagára (van Ess: ellene) irányítaná, [ha Isten] az ő szellemét (rauch) és lehelletét visszavonná önmagához, minden test elhunyna együtt*

és az ember visszatérne a porba”. — Jób 34:14, 15; Emberfeldi fordítás.

Midőn Jób a sir szélére jutott, úgy tűnt neki, mintha Isten el akarná venni tőle szellemét vagy életerejét. A szenvedő Jób így szólt: „*Sőt forgószeleiben rohanna meg engem és ok nélkül szaporítaná sebeimet. Nem hagyna még lélekzetet se bennem, hanem keserűséggel lakatna jól*”. (Jób 9:17, 18.) *Jób tudta, hogy az élet Istentől függ, ezért mondta: „Mindezek közül melyik nem tudja, hogy Jehova keze cselekszi ezt, kinek kezében van minden élő lény élete (Eberfeldi: minden élő lelke) és minden egyes embernek a szelleme (urach)*”. Jób 12:9, 10.) Mennyire indokolatlan tehát bizalmát emberi vezérekbe helyezni, akik az embereket minden baiból kivezetni *ígérik! „Ne bízzatok tejedelmekben, emberek fiaiban, aki meg nem menthet (nem segíthet)!* Szelleme (ruach) eltávozik; visszatér földjébe, aznap megszűnnek tervei”. (146. zsolt. 3, 4.) Az a gondolat, hogy Istennek hatalmában áll életet adni és elvenni, elég okot szolgáltat, hogy teljesen megbizzunk benne és szakadatlanul kapcsolatban maradjunk vele. Mi lenne velünk, ha elrejtene arcát előttünk? „*Ha elfordítod arcodat, megrémülnek; ha elveszed lehelletüket (rauch), kimúlnak és porrá lesznek újra. Ha kiküldöd lehelletedet (ruach), megújlnak és újjáteszed a föld színét*”. — 104. zsoltár 29, 30; Ezékiel 37:5—10.

„*Amíg Isten dicsőségét éneklik és neve mellett tanúskodnak, oly módon cselekszenek, hogy örök életet nyerhessenek kezéből*. Aki tanúit Isten és igazságos uralma elleni lázadásban kihatározza, romlást, törést vagy az életerő, a szellem megszakadását vonja magára. „*A nyelv szelidsége életfája, a benne levő hamisság pedig a szellem (ruach) gyötrelme (van Ess: féktelensége pedig romlás lesz a szellemben)*”. — Példab. 15:4.

Jehova Armageddonkor, „*a mindenható Isten nagy napja csatájában*” elpusztítja az összes világi hatalmasságokat, amelvek ellenállanak a Krisztus Jézus által gyakorolt teokratikus kormányzatnak. „*Mert lekaszálja a fejedelmek szellemét (ruach), rettenetes a föld királyaihoz*”. (176. zsolt. 13; Élberfeldi.) A Krisztus uralma alatti feltámadáskor Isten nem azért küldi ki szellemét vagy életerejét, hogy valakit helyreállítson az életre azok közül, akik az armageddoni csatában gonoszul Királva ellen harcoltak. A mindenható Isten a csatájában életüket követeli s harcos királva megsemmisíti őket. „*Egy ember sem uralkodhat a szélen (Luther szellemem [ruachl]), hogy feltartóztassa a szelet: éppoly kevéssé lehet valakinek uralma a halál napja felett. S az ütközetben senkit sem bocsátanak el: éppoly kevéssé szabadíthatja meg a gonosz az, aki gyakorolja*”. „*És a por földé lesz mint azelőtt volt, a szellem (ruach) pedig meztér Istenhez, aki adta azt*”. (Préd. 8:8; 12:9.) *Az Isten ellen harcolók közül senki se kerülhet a mennybe*.

(Watchtower 1945 jul. 15.)